

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 309

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 11 martie 1955

Să asigurăm un bogat conținut educativ al lecțiilor

În munca pe care o desfășoară cadrele didactice pentru instruirea și educarea tinerii generații în spirit comunist, lecțiile au o deosebită importanță. De conținutul educativ al lecțiilor, al prelegerilor în învățămîntul superior, depind în largă măsură calitatea convingerilor și sentimentelor tinerii generații, trăsăturile ei de caracter și atitudinea ei în viață. Factorul principal în orice școală, spune Lenin, este orientarea lecțiilor. A această orientare depinde atât de pregătirea științifică și pedagogică a profesorului, de felul cum acesta stăpînește metodele și procedeele de predare, cât și de convingerile sale politice, de măsura în care și-a legat activitatea sa didactică de cauza întregului popor muncitor, de cauza socialismului și a păcii.

Rezultatele fiecărui an școlar, ca și activitatea desfășurată în acest an arată că numeroși învățători și profesori din țara noastră, educați de organizațiile de partid și sindicale, folosind experiența școlii sovietice și experiența celor mai buni pedagogi din școlile noastre, sint conștienți de importanța deosebită pe care o au conținutul ideologic și științific al lecțiilor, metodele și procedeele folosite în predare. Astfel, mulți profesori de matematică, de fizică, de chimie, de biologie, de psihologie înarmează pe elevi cu cunoștințele bazelor concepției materialiste, transmitînd-le cunoștințe trinitice despre natură, societate și gândire, despre legile obiective ale dezvoltării materiei și societății. În viața pe elevi că lumea materială există obiectiv și independent de conștiința noastră, că întreaga materie se mișcă și se dezvoltă în baza legilor obiective și nu datorită impulsului unor forțe supranaturale. De exemplu, tovarășa Irina Constantinescu, profesoară la școala medie de fete nr. 1 din Ploiești, cînd le-a vorbit elevelor despre structura și compoziția chimică a substanței vii, le-a explicat originea celulei, le-a redat o parte din experiențele desfășurate de savanta sovietică Olga Lapeșinscaia. Pe baza acestui material, le-a demonstrat trecerea de la materia vie aceluiași la materia vie cu structură celulară, ajutîndu-le să înțeleagă unitatea lumii materiei.

Străduindu-se să contribuie, prin munca lor instructiv-educativă, la înțelegerea și aplicarea în viața a politicii partidului, cadrele didactice caută să lege cit mai strîns cunoștințele predate de viața practică, de problemele practice ale producției, ale construirii socialismului. Ele caută să le formeze elevilor deprinderi practice, să le dezvolte dragostea și interesul pentru activitatea în producție, pentru munca în colectiv. De exemplu, lupin pentru înfățișarea sarcinilor care revin școlii din proiectul Direcției Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2-3 ani, numeroși învățători și profesori de biologie au reușit prin lecțiile lor, prin activitatea organizată pe parcelele experimentale, să trezească în rîndurile elevilor un puternic interes pentru munca agricolă. Succesele curioase, de pildă, de școala de 4 ani din comuna Slătioara, unde s-au cultivat 30 de specii de plante industriale, legumicole și cerealiere, s-au lucrat ghivece nutritive, s-a obținut iasocul cu pâstă de 1 m, s-a făcut polenizare suplimentară la secară și porumb, s-au cules roade bogate de pe tarlăna cultivată cu alune de pămînt — au avut o mare influență educativă asupra elevilor. Majoritatea acestor elevi doresc să devină buni agricultori, să transforme satul lor într-o grădini frumoasă și îmbelsugată.

În munca de educare a elevilor în spirit comunist se manifestă în largă măsură preocuparea învățătorilor și profesorilor de a dezvolta în rîndurile elevilor dragostea conștientă față de patrie. Folosind cu pricepere conținutul lecțiilor de literatură romină, de istorie, de geografie și constituție, mulți învățători și profesori din școlile noastre reușesc să dezvolte dragostea elevilor față de înaintașii noștri, care au apărut în mod eroic pămîntul patriei, față de realizările poporului nostru muncitor, să le trezească interesul pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei noastre. De pildă, tovarășa Ofelea Moraru, profesoară de limba romină la școala de 7 ani nr. 148 din București, folosind exemple din diferitele texte literare pe care le predă, caută să dezvolte în inimile elevilor săi dragostea pentru frumusețile și bogățiile patriei, pentru minunatele virtuți ale poporului nostru.

Mulți învățători și profesori obțin succese vădite, în cadrul lecțiilor, în ceea ce privește educarea elevilor în spiritul internaționalismului proletar. În această privință stau mărturie nenumăratele scrisori, albume și daruri trimise de elevii școlilor noastre elevilor din U.R.S.S., și din țările de democrație populară, prietenia ce se leagă între fiii oamenilor muncii din țara noastră, indiferent de naționalitatea lor.

Crește tot mai mult priceperea pedagogilor noștri de a educa elevii în spiritul dragostei pentru muncă, pentru activitatea în colectiv. Antrenînd elevii în discutarea diferitelor exemple din textele literare predate, folosind în cadrul lecțiilor con-

ținutul lecțiilor făcute de elevi și legînd aceste exemple cu cele din viața casei și a școlii, din viața oamenilor muncii din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului democratic, mulți învățători și profesori reușesc să dezvolte în inimile elevilor dorința de a urma exemplele bune cunoscute. Lucrînd în felul acesta, tovarășa Gabriela Vasiliu de la școala de 10 ani nr. 24 mixtă din București a reușit să le formeze elevilor săi din clasa a IV-a o opinie sănătoasă asupra muncii, asupra ajutorului tovarășesc pe care trebuie să și-l dea, asupra îndeplinirii la timp a sarcinilor primite.

Dorînd să dea patriei cadre cit mai corespunzătoare cerințelor construirii socialismului în țara noastră, un număr tot mai mare de pedagogi reușesc, prin lecțiile pe care le predau, să dezvolte la elevii curajul, bărbăția, drizența, reușesc să-i educe în spiritul prieteniei și al solidarității tovarășești, al cinstei și al respectului față de fiecare om al muncii.

Grijă pentru conținutul educativ al lecțiilor nu se manifestă însă în activitatea tuturor pedagogilor care muncesc pe ogorul școlii. În școlii mai există cadre didactice care duc o muncă searbădă, lipsită de orizont, care predau lecții anolitice, obiectiviste, lecții care nu contribuie cu nimic la educarea tineretului în spirit comunist, la formarea și dezvoltarea a celor convingeri și sentimente caracteristice omului nou. Astfel de învățători și profesori nu reușesc să facă din cunoștințele pe care le transmit mijlocul esențial de educare a elevilor lor. Ei nu reușesc să dea patriei cadre a căror atitudine față de muncă să reflecte o înaltă conștiință, un adînc simț al răspunderii față de munca ce li s-a încredințată, o viață sufletească frumoasă și bogată.

Mai sint învățători și profesori care, datorită unui scăzut nivel ideologic și științific, nu numai că nu reușesc să dea lecții lor un bogat conținut educativ, dar îi influențează chiar greșit pe elevi. Tovarășul profesor Nicolae Popescu Copăceni de la școala nr. 125 de fete din București, de exemplu, transmite elevilor în cadrul lecțiilor de constituție cunoștințe și definiții greșite, care influențează în mod negativ asupra dezvoltării lor. Astfel, tov. Popescu Copăceni le-a dat elevilor o definiție greșită a noțiunii de clasă socială, le-a explicat în mod nejust diferențierea socială a țărîmilor, le-a dat explicații cu totul greșite în ceea ce privește atitudinea chiabiurilor față de procesul colectivizării. În loc să le arate elevilor că transformarea socialistă a agriculturii are loc în condițiile ascuțirii luptei de clasă, că chiabiuri uneltesc prin cele mai felurite mijloace împotriva gospodăriilor colective, întovărășirilor și asociațiilor simple, le-a spus că aceștia nu vor să intre în gospodăriile colective. Este clar că astfel de greșeli nu fac decît să dezorienteze pe elevi, să împiedice înarmarea lor cu o concepție iustă despre lume.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipșuri, este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde mai multă atenție muncii de pregătire a lecțiilor, să reflecteze cu mai multă răspundere asupra scopului lecțiilor, asupra mijloacelor alese pentru realizarea acestui scop. Aceasta, însă, nu este suficient.

A face educația comunistă a tinerii generații este o muncă de mare răspundere. A le forma elevilor o concepție materialist-științifică despre lume, a-i educa în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, a le dezvolta dragostea de a munci și trăi în colectiv, a cultiva în inimile lor cinstea, sinceritatea, prietenia, solidaritatea tovarășească, curajul și bărbăția este o muncă ce necesită o serioasă pregătire ideologică și științifică, o largă pricepere pedagogică și o dragoste adîncă față de tînet.

Învățătorii și profesorii, care sint chemați să facă educația comunistă a tinerii generații, trebuie să fie ei înșiși oameni cu o înaltă conștiință, cu convingeri și sentimente adînci, comuniste, să aibă o asemenea pregătire ideologică și profesională care să dea perspectivă muncii lor, să le lumineze conștiința, să le dea o înaltă etică, să le dea o înaltă etică. În acest scop, organele de învățămînt și sindicale trebuie să acorde mai multă atenție foștilor cum studiază învățătorii și profesorii pentru ridicarea nivelului pedagogic și profesional, cum își pregătesc examenul cel înscrîși la cursurile fără frecvență.

Instituțiile de perfecționare a cadrelor didactice, cabinetele pedagogice și consiliile pedagogice au datoria de a acorda o mai mare atenție muncii pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al tuturor învățătorilor și profesorilor.

Consfătuirile de producție organizate în școlii și în raioane cu cadrele didactice, interesistențele și lecțiile deschise, orele de asistență la lecții ale directorilor de școli trebuie să aducă o largă contribuție la îmbunătățirea conținutului educativ al lecțiilor.

Lecția în dă profesorului prilejul să se apropie direct de inima elevului, să influențeze direct asupra conștiinței lui. Să folosim cu pricepere acest mijloc pentru a educa tînetul patriei noastre în spiritul moralei comuniste.

Consfătuire la Ministerul Învățămîntului

Teri a început în Capitală, în localul Ministerului Învățămîntului, constituirea cu șefii ecțiilor de învățămînt de pe lîngă comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale la care participă și președinții comitetelor sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. acad. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, după care tov. Gh. Ploșteanu, directorul general al direcției Învățămîntului elementar, mediu și educației preșcolare, a făcut o dare de seamă asupra activității șco-

Noi semnături pe Apelul de la Viena

Pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii se aștern mil și mil de noi semnături care exprimă voința de pace a poporului nostru și hotărîrea sa fermă de a lupta pentru zădărnirea acțiunilor mîrșave de pregătire a unui război atomic ale imperialiștilor.

Cu multă însușire și locuitorii raionului Urziceni, regiunea Ploesti. Cele 344 de echipe de

agitatori din acest raion, alcătuite din muncitori, țărani muncitori, profesori etc., au strîns pînă acum zece și zece mii de semnături pe Apel. În majoritatea satelor și comunelor din raionul Urziceni, învățătorii și profesorii merg împreună cu ceilalți agitatori din casă în casă și strîng noi și noi semnături pe Apel.

În comuna Dridu, de pildă, ei au strîns peste 3800 de semnături, iar în comuna Manasia 3100.

Cu ajutorul învățătorilor și profesorilor, comitetul raional de luptă pentru pace a organizat la căminele culturale din raionul Urziceni peste 36 de adunări unde oamenii muncii au înfăptuit acțiunile războinicului întreprinse de imperialiști, dușmani al vieții și fericirii omeniilor.

Dîndu-și adevînzura la cauza păcii și condamînd pe ațfătorii războiului, țărani muncitori și cadrele didactice din satul Someșgurușău, raionul Jibou, senează Apelul de la Viena cu încredere nefămurită în forța de neînvîns a lagăzului păcii. Cel peste 150 de țărani muncitori din acest sat, care s-au adunat de curînd într-un miting, și-au exprimat hotărîrea de a întări prin activitatea lor de zi cu zi semnătura pe Apelul de la Viena.

Angajamentele devin fapte

Multe lucruri frumoase și interesante poți afla în această dimineață de început de martie, la școala medie de fete nr. 8 din Capitală. Aici domnește o activitate vie, plină de însuflețire. Ai aceași senzație de parcă te-ai afla într-o uzină, într-un laborator, într-o întreprindere în care fiecare minut e prețios, în care fiecare pas sau mișcare înseamnă muncă.

Se lucrează mult și serios la școala medie de fete nr. 8. O spun și cataloagele din cancelaria profesorilor, o spun și graficele așiate pe săli și panoul de onoare. În școala se acordă o mare atenție îmbinării învățătorii cu munca educativă. Fiii luptătorii activi și hotărîți pentru cauza păcii! Acest panou urias, care le împlîmbea în holul clădirii, este departe de a rămîne o simplă lîmă. Comitetul de luptă pentru pace al școlii desfășoară o vie și rodnică activitate în mijlocul elevilor.

Comitetul are o permanentă legătură cu dirigințele claselor, care țin seama, în alcătuirea programului orilor educative, de sugestiile date de comitet. Adeseori au loc, în cadrul orilor educative, discuții despre cele mai însemnate evenimente interne și internaționale. De asemenea, sint organizate de două ori pe lună referate de informare politică pe teme cele mai importante, legate de lupta pentru pace. Astfel, pînă acum s-au ținut referate în legătură cu Conferința de la Moscova a statelor europene, cu recenta sesiune a Consiliului Suprem al U.R.S.S., cu problema folosirii energiei atomice în scopuri pasnice etc.

Comitetul de luptă pentru pace al școlii medii de fete nr. 8 organizează de asemenea, în colaborare cu profesorele de limba romină, sezoaneli literare în care sint prezentate și analizate operele de seamă ale literaturii noastre. Astfel, au avut loc sezoaneli la care au fost prezentate operele lui Ion Creangă și Mihail Sadoveanu și este în pregătire o sezoanelă la care se va prezenta opera lui Mihail Eminescu.

Datele comemorative de importanță mondială indicate de Consiliul Mondial al Păcii sint sărbătorite și în cadrul școlii. Astfel, se pregătesc un simpozion dedicat comemorării a 150 de ani de la moartea marelui poet Friedrich Schiller. Elevii școlii de fete nr. 8 sint educate în spiritul participării active la lupta pentru pace. În mîntea și în inima fiecărui elev sint sădite dragostea și

admirația față de luptătorii pentru pace din întreaga lume. Cu multă înflăcărare vorbește eleva Ana Maria Marinescu din clasa a VIII-a „C” despre fruntașii producției din țara noastră, care contribuie din plin, prin munca lor, la apărarea păcii, despre oamenii sovietici, dirzi apărători ai păcii în întreaga lume, despre lupta Raymondiei Dien sau despre jertfa acelei minunate femei care a fost Ethel Rosenberg.

Nu e mult de cînd elevii și profesorele școlii medii de fete nr. 8 au semnat Apelul de la Viena. Ele muncesc cu strîg acum pentru a întări prin noi realizări această semnătură.

Clasa VIII-a „C” a fost evidențiată de școala la disciplină și învățătură. În ziua de 8 martie, elevetele Mărgărit și Solomon din această clasă au primit note bune la limba romină. Ele și-au îndeplinit astfel angajamentul luat în cînslea Zilei Internaționale a Femeii. Ana Maria Marinescu, Lucia Cihodaru, Galina Alexe și Domnica Popescu, din aceeași clasă, sint fruntașe la învățătură, au numai note de „5” și „4” la toate obiectele. Fiecare din cele 36 de eleve ale clasei a VIII-a „C” poartă cu mîndrie, pe braț, o banderolă roșie cu inscripția „S” (de serviciu, pe școală). Fetele din clasa a VIII-a „C” țin ordine pe coridoare și în sălile de curs pînă întra profesorele la lecții, creînd astfel condiții bune de muncă. Ele își îndeplinesc cu conștiințozitate sarcinile, strîduindu-se să întărească prin fapte semnătura lor pe Apelul de la Viena.

Dar exemplul clasei a VIII-a „C” nu este singurul. Tovarășă directoare a școlii vorbește cu îndreptățită mîndrie și despre clasa X-a „A” unde sint cînti fruntașe la învățătură care au la toate materiile numai media „5”.

„Nici o corijență, nici o repetență pe pătrînzător III și IV”. Aceasta este lozincă pe care o poartă în toate clasele școlii medii de fete nr. 8.

Părăsînd clădirea școlii, ai parcă un sentiment de siguranță că acest angajament va fi îndeplinit, pentru că în această școală se munceste bine, pentru că într-adevăr aici, la locul lor de muncă, profesorele și elevetele școlii și-au întărească prin fapte, prin realizări semnătura pe Apelul de la Viena, semnătura care înseamnă un angajament solemn de participare activă la lupta pentru pace, pentru viață.

E. DAN

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE: — I. Tîlă: Cum să-i învățăm pe elevi să rezolve problemele. — M. Kacea-ovski: Excursiile școlare. (pag. 2-a)
- In ajutorul celor ce studiază individual. — Metode pentru studierea gramaticii. (pag. 2-a)
- Prof. Viorel Alecu: Cum tmi desfășor munca de propagandist. (pag. 3-a)
- I. Cremer: Impotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă. (pag. 3-a)
- Olga Braga: Să organizăm cu grijă lucrările de primăvară pe parcela școlară experimentală. (pag. 4-a)
- Otto Schimmel: Alegerea organelor sindicale sportive. (pag. 4-a)
- O nouă manifestare a voinței de pace și colaborare internațională a R.P.R. (pag. 4-a)

Impotriva războiului atomic, pentru PACE!

Peste 8.770.000 cetățeni din patria noastră au semnat pînă acum Apelul de la Viena

Miercuri după-amiază a avut loc sub președinția acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ședința Biroului Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

În cadrul acestei ședințe, membrii biroului au analizat felul cum se desfășoară în țara noastră acțiunea de stringere de semnături pe Apelul împotriva pregătirii războiului atomic.

Pînă la 9 martie, în țara noastră, Apelul de la Viena a fost semnat de 8.770.803 cetățeni. Acțiunea de stringere a semnăturilor continuă. Cetățenii patriei noastre își pun cu însuflețire semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

(Agerpres)

PENTRU VIITORUL LUMINOS AL COPIILOR

Pentru pace, pentru fericirea copiilor pe care-i au în grijă, au semnat educatoarele grădiniței de copii „29 August” din Capitală Apelul Păcii. Prin munca lor de zi cu zi, ele luptă ca semnătura pe Apel să fie întărită prin fapte, educînd cu dragoste copiii ce le-au fost încredințați.

Alături de întregul nostru popor

În seara zilei de 7 martie, în sala clubului „I. L. Caragiale” din orașul Medias, peste 6000 de cetățeni de naționalitate germană s-au adunat pentru a protesta împotriva manevrelor guvernului de la Bonn, care urmărește remilitarizarea Germaniei occidentale și permanențizarea scindării Germaniei.

Vorbînd despre sarcinile ce stau în fața populației germane din orașul Medias, prof. dr. Arnold Kornfeld a subliniat aportul pe care trebuie să-l aducă în lupta

pentru apărarea păcii și întărirea patriei alături de întregul popor, toți germanii cinstiți care trăiesc azi în R.P.R.

Preotul dr. Gustav Gockler, exprimîndu-și indignarea față de manevrele ațfătorilor la un nou război, a arătat că sarcina fiecărui german cinstit este de a apăra pacea, luptînd activ în acest scop împotriva planurilor celor care vor să provoace un război atomic.

A urmat apoi un program artistic dat de elevii școlii elementare cu limba de predare germană din oraș și de corul cadrelor didactice care predau în limba germană la școlile din Medias.

Profesorul Gerhard Wonn-

ner, muncitorul Cr. Botsch de la întreprinderea „Partidul păcii” și alți participanți care au luat cuvîntul s-au declarat hotărîți împotriva reinvierii militarismului german, pentru apărarea păcii, împotriva celor care vor să dezlanțuie un război atomic.

A urmat apoi un program artistic dat de elevii școlii elementare cu limba de predare germană din oraș și de corul cadrelor didactice care predau în limba germană la școlile din Medias.

Învățătorii satului

Peste cîmp, razele puternice ale soarelui mîșorau vîndîc cu ochii pătura de zăpadă căzută tîrziu, cînd nimeni nu se mai aștepta.

Uittele comunei Hărman sint pustii. E dimineață dimineață și oamenii mai zăbovesc pe la casele lor. În centru însă, în preajma satului popular, acolo unde ulița se lărgeste dintr-o dată, s-a strîns tînetul — Hăcîții și fetele comunei. Pînă la cale programul de după amiază. Cituța noșnei sau așezat pe banca din fața cîmînului cultural. Privesc liniștiți, mîngîiați de adierea vîntului căldut, de primăvară.

Deodată, mezafoanele aninate pe stîlpii pîcii prînd glas. „Atențiune! Atențiune! Aici stația locală de radiofonie!” Aici stația locală de radiofonie! Începînd programul nostru cu cuvîntul tovarășului Nicolae Răvaru, țărîn muncitor, care va arăta cum a obținut o recoltă de 15000 kg. cartofi săpunari la hectar! „Larma de pe ulița s-a potolit. Mezafoanele transmit acum cuvintele rostite rar, cu chibzuială, de acest fruntaș al recoltelor bogate. Nicolae Răvaru arată cum, după ce a recolat borceazul și trifoiul, a transportat pe cîmp gunoii de grajd, apoi a dezmirisît la o udincime de 5-8 cm. iar în toamnă, prin noiembrie, a fîcut o arătură adîncă de 18-20 cm. El vorbește despre osteneala pe care sînt dăto, despre metodele pe care le-a folosit. „M-am pregătît din vreme și pentru însămînțările din primăvară — aceasta — continuă Nicolae Răvaru. Am dus pe cîmp 10 care de gunoi de grajd, mi-am reparat unelte și am semănat semințele. Sper că în anul acesta voi obține o recoltă de 18.000 kg. cartofi săpunari la hectar. Așa mi-am arătat tovarășii învățătorii care predau la cursul agrotehnic...”

„În recoltate bogate obținute de țărîni muncitori din comuna Hărman, raionul Stalîn, în activitatea spornică a gospodăriei agricole colective, stă și

o pîrticică a muncii rodnice pe care învățătorii și profesorii o depun pentru înflorirea comunei lor. În munca din școală, în acțiunea pentru lichidarea neștiinței de carte, în înarmarea țărînurilor muncitori cu cunoștințe agrotehnice înaintate, la cîmînul cultural, la cursurile populare de limba rusă — învățătorii și profesorii școlilor din Hărman inscriu mereu pe răboiul activității lor noi realizări în lupta pentru ridicarea nivelului material și cultural al țărînurilor muncitori. Dar să lăsăm să vorbească faptele:

● Numai ultimii zece ani din cei optisprezece de cînd tov. Dumitru Latis, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare romină, munceste pentru luminarea copiilor din comuna Hărman, sint ani înnoitori, ani aducători de satisfacții și bucurii. Numărul copiilor care vin la școală a crescut, s-a dublat. Nicînuin învățător sau profesor din comună nu șa fost indiferent dacă îi chiar și un singur copil nu venea la școală. Astăzi, cadrele didactice din Hărman pot raporta cu mîndrie: în comună lor nici un copil de vîrstă școlară nu a rămas necolezarizat, iar frecvența este de sută la sută. La aceasta realizează contribuție și faptul că din inițiativa cadrelor didactice a luat ființă internatul școlii.

● Dincolo de marjinile comunei se întind ogoarele gospodăriilor agricole colective și de stat, pămîntul țărînurilor muncitori individuali. Îndeletnicirea principală a locuitorilor comunei este agricultura. Oare școala poate rămîne în afara vieții, izolată de tot ceea ce se petrece în jurul ei? Nu — răspund acestei întrebări cadrele didactice din comuna Hărman. Învățătorii și profesorii acordă o deosebită atenție înarmării tînetice a elevilor cu cunoștințe agrotehnice. Pe parcelele experimentale ale școlilor cu limba de predare romină și germană elevii învață metodele agrotehnice pentru cultivarea

principalelor culturi specifice raionului: porumbul, cartoful, șteflea de zahăr. Aici copiii au însămînțat cartofii în cuburi așezate în patrat, au executat polenizarea artificială a porumbului etc.

Profesorii Maria Glăjaru, Laurențiu Udreich și alții folosesc adeseori, în lecțiile lor, exemple din munca ce se desfășoară la colectivă la gospodăria agricolă de stat și la S.M.T. Cînd a predat lecția despre oxigen, de pildă, profesorul Laurențiu Udreich a organizat cu elevii clasei a VII-a o vizită la S.M.T. Muncitorii S.M.T.-ului le-au arătat elevilor cum lucrează aparatele de sudat, cum se produce arderea oxigenului. Cu acest prilej, frunțasii S.M.T.-ului, Gh. Imrich și I. Stăescu, le-au povestit copiilor cum se desfășoară campania de reparare a uneltelor agricole și cum s-au pus la punct tractoarele și semănătoarele. Le-au arătat cum funcționează macaralele. Elevii au ajutat adesea gospodăriei agricole de stat la întrefierea grădinii de zarzavaci, la îngrijirea răsadnițelor.

Dispă fiecare excursie de acest fel crește dragostea elevilor față de muncă în agricultură.

● Profesora Maria Glăjaru, profesor Alexandru Necrăscă și educatoarea Mariștea Zăbel au alfabetizat pînă acum o sută de neștiutori de carte. O vizită cu alfabetizarea celor 20 de neștiutori de carte care urmează cursurile în acest an, toți locuitorii comunei vor ști să scrie și să citească.

● 42 de familii făceau parte la început din gospodăria agricolă colectivă. Astăzi, gospodăria numără 300 de familii. La acest succes au contribuit și învățătorii și profesorii comunei. Profesorele Aurelia Latis și Victoria Chițcu au organizat sezoaneli în care citeau bresuri, vorbeau despre statutul model al colhozurilor din Uniunea Sovietică, despre succesele obținute de colectivitățile din țara noastră, convinșînd țărîni muncitori despre avantaja-

jele gospodăriei agricole colective. Cadrele didactice le vorbeau țărînurilor muncitori și la stația de radiofonie a comunei, convîngîndu-i să apuce de drumul nou al gospodăriei agricole colective.

Si astăzi, cînd munca de lămurire a dat roade bogate, învățătorii și profesorii continuă să sprijine acțiunile gospodăriei agricole colective. Alături de mînterii agronomi, învățătorii și profesorii, ca unii ce curioși de ani de zile ogoarele comunei Hărman, predau la cursurile agrotehnice de la gospodăria agricolă colectivă. În mod special se ocupă cadrele didactice de fetele absolvenți ai școlilor din comună, astăzi membri ai gospodăriei agricole colective. Astfel au aiuns frunțasii în muncă foștii elevi ai școlii: Ioan Tonu, Vasile Nan, Viorel Giătan, Hans Nedrig, Petru Meurer, Gheorghe Nan, decorat cu Medalia Muncii.

La cîmînul cultural, al cărui director este profesorul Nicolae Aprudu, se desfășoară o bogată activitate culturală. Aici țărîni din comună admiră adesea măiestria celor două echipe de dansuri de sub conducerea învățătoarei Ema Ziegler și a profesoarei Aurelia Mîru, ascultă concertele date de tanțara țărînurilor muncitori sau de corul de 50 de persoane.

Cele peste 2000 de volume ale bibliotecii au devenit insuficiente pentru numărul mare de cititori din comună. La cîmînul cultural, 40 de țărîni muncitori au învățat limba rusă la cursul condus de profesorul Alexandru Necrăscă.

Învățătorii și profesorii din comuna Hărman nu și crută puterile pentru a contribui la îndeplinirea nobilii lor misiuni. Ei își aduc contribuția la mersul înainte al patriei noastre pe calca construirii socialismului, a făuririi unei vieți îmbelsugate.

V. ANDRESCU

Lin experiența școlii sovietice

Cum să-i învățăm pe elevi să rezolve problemele

Această întrebare mi-a adresat-o nu de mult o tânără profesoară de matematică de la una din școlile orașului Kubișev. Ea era a mării de leptul că la o lecție de geometrie în clasa a X-a, bunăoară, nu reușește să rezolve decât o singură problemă grea sau două probleme de greutate mijocie, iar dacă trebuie să demonstreze o teoremă, atunci nu-i mai rămâne deloc timp pentru probleme. În mod obișnuit, ea le dă elevilor să rezolve acasă o problemă sau două. Uneori, elevii nu reușesc să-și facă tema acasă și atunci aceste probleme trebuie rezolvate în clasă. Verificarea rezolvărilor în clasă ia mult timp. Ca urmare, elevii rezolvă în cursul unei luni numai 15-16 probleme. În clasă există elevi buni, mijlocii și slabi. După care din ei trebuie să ne orientăm? Cum să asigurăm activitatea tuturor elevilor — și a celor buni și a celor slabi?

După părerea mea, primul lucru de care trebuie să țină seama profesorul la rezolvarea problemelor este creșterea succesivă de la ușor la greu, de la concret la abstract. S-ar putea ca acesta este un adevăr cunoscut de toată lumea. Faptele arată însă că nu toți profesorii înțeleg de ce este așa. Unii profesori rezolvă cu elevii problemele în ordine în care acestea sînt așezate în manual, una după alta, fără să țină seama de greutatea diferită a rezolvării lor.

Să luăm, de pildă, tema „Aflarea volumului paralelipipedului oblic”. În manualul de fizică se dau la această temă probleme de nr. 44 la nr. 55. Mai întâi se vor rezolve problemele nr. 49, 50 și 51, care sînt mai ușoare. Aici elevii învață să afle înălțimea paralelipipedului fiind se da mărimea și unghiul pe care-l formează cu planul bazei. Apoi profesorul poate să varieze problemele, să dea nu numai unghiuri de 60° și de 45°, dar și de alte măriri, să rezolve probleme în care se aplică trigonometria. După aceea, el va alcătui singur o problemă simplă de aflarea volumului paralelipipedului și o va rezolva cu elevii pe cale geometrică și cu aplicarea trigonometriei. Numai după aceea se poate trece la rezolvarea problemelor mai grele, începînd cu problema nr. 44. Bineînțeles că elevii mai buni la matematică vor lucra mai repede, dar în clasă nu vor exista elevi care să nu lucreze deloc.

Cu totul altfel vor sta lucrurile dacă problemele vor fi rezolvate începînd cu nr. 44. Unii elevi bun și va fi greu să rezolve această problemă, dar elevii mijlocii și cu puțin mai mult elev slab nu vor putea începe rezolvarea, ci vor aștepta ajutor. Problema nr. 45 este destul de grea și pentru elevii buni.

Este clar că prin această metodă noi nu vom putea învăța pe toți elevii să rezolve problemele. În acest caz, elevii slabi încep să piardă încrederea în forțele lor, ajung în situația de a depinde de toți elevii mai buni și, în sfîrșit, se împacă cu gîndul că nu știu să rezolve probleme. Noi ne plîngem de pasivitatea lor, fără a observa că aceasta este rodul metodei noastre.

Pentru ca toți elevii să rezolve mai multe probleme, eu personal urmăresc următorul procedeu: unele lecții le rezerv în întregime alcătuirii planului amănunțit de dezvoltare a problemelor, explicînd etapele rezolvării.

Dau, bunăoară, următoarea problemă de geometrie cu aplicarea trigonometriei: „Baza piramidei este un triunghi dreptunghic cu un unghi ascuțit egal cu alfa. Fiecare muchie laterală b este înclinată pe planul bazei, cu un unghi p. Să se ale volumul piramidei”. Nu le cer însă elevilor să rezolve această problemă, ci le propun să facă numai desenul și să alcătuiască planul rezolvării ei. Nu toți elevii reușesc să execute desenul. De termin prin întrebări ajutătoare specificu problemei: fața laterală care trece prin ipotenuză este perpendiculară pe planul bazei, înălțimea acesteia este înălțimea piramidei etc.

După ce am stabilit metoda de rezolvare a acestei probleme și am întocmit planul, trecem la alcătuirea planului de rezolvare a unei probleme analoage, dar nu mai lucrăm cu fața laterală, ci cu ipotenuză. În problema următoare, introducem raza cercului înscris sau circumscris. În prealabil, toșind figura geometrică, arătăm particularitatea principala a acestei piramide.

În felul acesta reușim să analizăm la unele lecții nu una sau două, ci mai multe probleme. La fel procedăm uneori și la lecțiile de algebră. De pildă, folosim unele lecții numai pentru alcătuirea ecuațiilor după condițiile problemelor, fără a rezolve aceste ecuații, și reușim să cuprindem o mare varietate de ecuații și de probleme.

Este important să facem ca elevii să vadă elementele principale de la ușor la greu și să rezolve probleme. Bunăoară, cu prilejul rezolvării problemelor arătate mai sus, elevii trebuie să înțeleagă că, în condițiile date, vârful piramidei se proiectează pe planul bazei în centrul cercului circumscris; deci trebuie căutat centrul cercului circumscris triunghiului dreptunghic.

Dar pentru a folosi o asemenea analiză a problemelor, ele trebuie alese în mod special. Nu trebuie să rezolvăm probleme în plătore, care nu au nici o legătură una cu alta.

Pentru ca elevii să poată rezolva probleme, profesorul trebuie să se gîndească bine ce dificultăți se pot întîmpla în rezolvarea ei. Eu rezolv în prealabil toate problemele, chiar și cele mai ușoare, înainte de a le da elevilor. Uneori se întîmplă ca și într-o problemă simplă să existe un element foarte important, asupra căruia trebuie neapărat să atragem atenția elevilor, deoarece altfel munca lor va fi pierdută în zadar. Trebuie condamnăta cu hotărîre nepăsarea profesorului față de teme pe care o dă elevului și față de munca acestuia pentru rezolvarea ei.

Trebuie să avem în vedere încă o regulă foarte importantă: dacă am comunicat elevilor vreo proprietate a figurii, nu ne putem limita numai la un singur caz unde se ține seama de această proprietate. După un timp oarecare, trebuie să apelăm la un nou caz analog.

Profesorul trebuie să asigure legătura dintre diferitele probleme, să găsească în ele tot ce este comun și esențial.

Pentru a-i învăța pe elevi să rezolve probleme trebuie să rezolvăm cu ei probleme multe și variate. Dar această muncă nu va aduce roadele dorite dacă nu se va baza pe gîndirea matematică. A-i învăța pe elevi să

rezolve probleme înseamnă a-i învăța să gîndească, iar a-i învăța să gîndească este posibil numai atunci cînd fiecare idee nouă este concretizată printr-un fapt real.

De pildă, în clasa IX-a le vorbim elevilor despre criteriul de paralelism a două plane. Elevii trebuie să se arate concretizarea acestui criteriu, luînd ca exemplu sala de clasă, prizma pe care o au în față. După aceea ei trebuie să se convingă, pe baza materialului didactic pregătit dinainte, că dacă o dreaptă paralelă dintr-un plan este paralelă cu o dreaptă din alt plan, aceasta înca nu înseamnă că planele sînt paralele. Ei trebuie să se convingă în practică că dacă două drepte care se intersectează pe un plan sînt respectiv paralele cu două drepte care se intersectează pe altul, aceasta înca nu este o dovadă că cele două plane sînt paralele. După aceste observații și comparații, teorema privitoare la criteriul de paralelism al dreptelor paralele va căpăta pentru elevii din clasa a IX-a o mare putere de convingere.

În clasa a VIII-a le vorbim elevilor despre rădăcini străine. Pentru mulți elevi această noțiune de rădăcină străină rămîne ceva tainic, prea puțin înțeles, dacă ea nu le este prezentată în întreaga ei realitate materială. Elevii trebuie să știe cu precizie ce este rădăcina unei ecuații și de ce ecuația $3x - 15 = 0$ se transformă în identitate, ori care ar fi valoarea lui x prin înmulțirea ambelor părți ale ecuației cu 0, adică atunci cînd $3x - 0 = 15$, ecuația opăta un număr finit de rădăcini. Cu alte cuvinte, orice valoare numerică a lui x este rădăcină a ecuației a doua, dar toate aceste rădăcini, cu excepția unei singure valori, sînt străine pentru prima ecuație. Profesorul propune clasei să înmulțească ambele părți ale ecuației $3x - 15 = 0$ și să spună dacă în cazul cînd introducem x rădăcina străină, noua ecuație va căpăta rădăcini care nu satisfac prima ecuație și dacă acestea sînt străine pentru ea. Apoi înmulțim ambele părți ale ecuației cu $x - 3$ sau cu $x + 3$ și propunem elevilor ca, fără a rezolve ecuațiile, să determine rădăcina străină. După aceea le cerem elevilor să înmulțească ambelze părți cu o expresie, cînd se va obține rădăcina 2,3, 1/2 etc.

Prin aceste exerciții îi facem pe elevi să înțeleagă noțiunea de rădăcină străină, apariția și pierderea ei. Trebuie să insist asupra necesității de a vorbi cu elevii într-o limbă accesibilă.

Putem răspunde deci, pe scurt, la întrebarea cum să-i învățăm pe elevi să rezolve probleme, în modul următor: pedagogul însuși trebuie să rezolve problemele, să le grupeze, să le clasifice după gradul de greutate, să le sintetizeze, să găsească tot ce este comun în ele, să extragă esențialul. Trebuie să evităm șablonul și însușirea mecanică de către elevi a rezolvării problemelor. O condiție importantă este ca pedagogul să-și cunoască elevii și dificultățile pe care le întîmplă aceștia. Principalul este ca pedagogul însuși să muncească neîntrerupt pentru perfecționarea măiestriei sale. În aceasta constă chezașia succesului în muncă.

I. TLAJ
profesor emerit

Schimb de experiență în predarea limbilor străine

La Tomsk funcționează șase mari instituții de învățămînt superior. Aici studiază tineri și tinere din toate colțurile Uniunii Sovietice, mai ales din orașele și regiunile Extremului Orient și ale Siberiei.

Observațiile culese la examenele de admitere la limbile străine au arătat că în aceste instituții cerințele impuse candidaților sînt diferite. În legătură cu aceasta, în oraș s-a organizat o conferință științifico-practică asupra problemelor legăturii în muncă între profesorii de limbă străină din școlile medii și cei din școlile superioare.

Conferința a fost deschisă prin referatul prof. A. Dulzon, intitulat „Cu privire la bazele lingvistice ale predării limbilor străine”. Metodistul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, tov. I. Nagel, a zugrăvit în referatul său situația predării limbilor străine în școlile din orașul și regiunea Tomsk. Referatele tovarășilor G. Tivanuc, „Scopurile și sarcinile studierii limbilor străine în instituțiile de învățămînt superior” — și N. Mîhacova — „Formele și metodele de muncă în predarea limbilor străine la instituțiile de învățămînt superior” — au arătat cadrelor didactice cum lucrează foștii lor elevi în instituțiile superioare.

Un seminar la uzină

Secția de învățămînt a raionului Dzerjinski din orașul Novosibirsk a organizat la uzina de mașini un seminar practic, cu durata de o zi, pentru directorii școlilor de 7 ani și ai școlilor medii. Scopul seminarului a fost studierea de către conducătorii instituțiilor de învățămînt a organizării producției la o mare întreprindere industrială modernă.

Participanții la seminar au ascultat lecții despre organizarea muncii, despre tehnica securității și despre protecția muncii în uzină. Apoi directorii de școli au vizitat atelele de întreprindere și au cercetat utilajul lor, au urmărit funcționarea diferitelor mecanisme și agregate complexe, precum și întregul proces de producție — de la turnarea pieselor pînă la asamblarea mașinilor gata fabricate.

Elevii școlii medii nr. 1 din Kamensk, reg. Moscova, și-au construit singuri o ambarcauță pe care o vor lansa în zilele vacanței.

Excursiile școlare

Din cauza unor anumite împrejurări, am fost nevoit să preiau la mijlocul anului școlar o clasă unde urma să predau biologia. Elevii acestei clase îmi erau cu totul necunoscuți. Și iată-mă, după ce a sunat clopotețul, intrînd la prima lecție...

Patruzele de perchi de ochi mă fixează, curioși. Prima lecție într-o clasă nouă are o importanță deosebită. Fiind o lecție introductivă, eu fac un scurt rezumat al materiei din program, mă opresc asupra conținutului lecțiilor pe care le vom studia împreună. Cînd observ înșă că încercările mele de a expune cunoștințele într-o formă vie și plastică, de a trezi prin acestea interesul elevilor, nu dau rezultatele dorite. Elevii sînt foarte puțin activi și trebuie să depun eforturi pentru a menține disciplina necesară. Dar și această disciplină este, într-o anumită măsură, o disciplină de suprafață. „Cum să fie cauza acestei atitudini a elevilor față de expunerea mea? De ce sînt pasivi?”

După expunere, îi interoghez pe elevi. În aparență, răspunsurile unor elevi dovedesc că ei posedă cunoștințe destul de adînci. Dar se simte că aceste cunoștințe sînt învătate pe de rost. Răspunsurile elevilor nu cuprind observații proprii asupra vieții din jur.

Nu pot găsi nici o asemănare între clasă nouă și clasa la care predau de trei ani; în această clasă elevii sînt foarte activi, în rîndurile lor domnesc acea autodisciplină adîncă și conștientă care, cu toată aparența vioacinei excesive a elevilor, le aduce o satisfacție deplină atît lor, atît și profesorului. În clasa aceasta cunoștințele elevilor sînt legate de viața practică și n-au un caracter superficial, bucheresc.

Analizînd organizarea lecțiilor și călătoria cunoștințelor elevilor în aceste două clase, pot trage, fără a greși, concluzia că una dintre condițiile principale ale succesului muncii profesorului de biologie o constituie excursiile, observarea nemijlocită a naturii vii.

Cînd elevii mei de astăzi erau încă în clasa a V-a, am făcut cu ei o excursie la o gospodărie de sere și răsădinite pentru studierea metodelor de creștere a răsădurilor în ghivece nutritive. Elevii au studiat sistemul de încălzire a serei, pregătirea amestecului de turbă și humus, funcționarea mașinii de presat cuburi nutritive. De asemenea, au pregătît ei înșiși cuburi și au constatat ce avantaje prezintă creșterea răsădurilor în cuburi nutritive.

Serele inundate de soarele de iarnă, cu verdeața bogată a diferitelor soiuri de legume — castraveți, pătlăgele roșii, varză, ridichi, ceapă — au produs o puternică impresie asupra copiilor. Ei au ascultat cu atenție explicațiile ingrijorului serei, au urmărit pregătirea amestecului, funcționarea mașinii, și-au luat notițe, au făcut schițe. Rezultatele excursiei s-au vădit chiar la lecția următoare.

După excursie, elevii au scris o lucrare cu tema „Cum se cresc răsădurile în cuburi de turbă și humus și ce avantaje prezintă această metodă”. Lucrările elevilor erau însoțite de desene și se deosebeau prin expunerea clară a procesului de pregătire a cubu-

rilor și prin înțelegerea avantajelor pe care le prezintă creșterea răsădurilor în cuburi. Lucrarea a fost executată foarte bine, iar cunoștințele dobîndite în excursie s-au păstrat pînă astăzi în mintea elevilor.

Elevii mei își amintesc de asemenea de excursia pe care au făcut-o toamna, în pădure, pe cînd erau în clasa a VI-a. Ei au cunoscut atunci grupele principale de plante și au alcătuit un ierbar. Excursia a lăsat asupra lor o impresie de neșters. Ei au observat condițiile de viață ale reprezentanților grupelor principale ale lumii vegetale: petele albe proceptibile ale lichienilor pe pietrele goale, straturile de lichieni destul de groase, crescute în condiții mai favorabile, pe stînci și pe tulpinile arborilor, mușchii mătăsoși și verde, lerigile bogate, cu numeroși sporii pe partea inferioară a frunzelor, confierele și, în sfîrșit, foioasele în minuna gamă a culorilor de toamnă.

Ne-am așezat lingă niște stînci pitorești, ca să stăm de vorbă. Nici un cabinet, fie el cît de bogat, nu ne-ar fi putut da mai mult material intuitiv decît cel întîlnit în excursie. Din observațiile proprii și din expunerea profesorului, elevii au căpătat o reprezentare clară a lizei aparatului pe uscat, într-un trecut îndepărtat, a primelor plante. Cunoștințele obținute cu prilejul excursiilor vor rămîne pentru toată viața în mintea elevilor și vor constitui o bază trînică pentru înțelegerea materialistă a fenomenelor naturii.

Cu cîtă pasiune am prelucrat copiii materialul cules în această excursie, cît material didactic am confecționat cu minile lor proprii! Și cum se înviorază fețele copiilor cînd studiază capitolele din program, în legătură cu care au făcut excursii!

Acum, în clasa a VII-a, studiem zoologia vertebratelor. Ne-a ajutat mult excursia făcută la muzeul regional „V. C. Arseniev”. Excursia a avut loc după ce s-au studiat clasele peștilor, ale amfiburilor și ale reptilelor și în timp ce se studia clasa păsărilor. Tema excursiei a fost cunoașterea peștilor cu cea mai mare importanță industrială din regiunea Primorie, studierea particularităților structurii acestor pești și cunoașterea condițiilor lor de viață. Dintre reptilele elevii au studiat șarpele și broasca țestoasă. Ei au văzut la muzeu păsări înolătoare de baltă și păsări răpitoare, au avut prilejul să cunoască cele mai importante păsări din regiunea Primorie.

Acum paginile din manual învle în fața elevilor. Ele vorbesc despre păsările care locuiesc în văgăunile munților, în păduri, pe malul apelor. Copiii au văzut toate aceste păsări, curburile și ouăle lor la muzeu, într-o ambianță foarte apropiată de cea naturală.

Importanța excursiilor, atunci cînd ele sînt pregătite în toate amănuntele, este deosebit de mare în moul an școlar. Ministerul învățămîntului al R.S.F.S.R. a prevăzut o săptămîină specială pentru excursii.

Excursiile constituie o formă importantă și foarte eficientă de muncă instructivă și educativă.

M. KACEANOVSKI
profesor de biologie la școala medie nr. 7 din Vladivostok.

IN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ INDIVIDUAL

Metode pentru studierea gramaticii

În predarea gramaticii există două căi pentru cunoașterea fenomenelor gramaticale: una pornește de la observarea faptelor particulare, concrete, la generalizare, la stabilirea unor reguli generale; alta pleacă de la enunțarea tezei generale la concretizarea ei prin alegerea unor fapte particulare corespunzătoare.

În general, alegerea uneia sau a alteia din aceste două metode pentru studierea gramaticii este determinată de două considerenți: în primul rînd, metoda depinde de natura materialului studiat; în al doilea rînd, de scopul pe care îl urmărește fiecare temă gramaticală în parte.

Vom da cîteva exemple:

Pentru formarea noțiunii de adjectiv, care indică însușirea ființelor sau lucrurilor, elevii analizează un mare număr de exemple: tablă — neagră, nețedă, lăcnoasă; măr — roșu, roșu, dulce etc. Apoi, pe baza generalizării acestor exemple concrete se dă definiția adjectivului. În cazul acesta se folosește prima metodă: de la particular la general. Adjectivul arată diferite însușiri ale ființelor și lucrurilor (culoare, formă, gust, mărime etc.). De aceea, pentru ca elevii să dobîndească în mod conștient noțiunea de adjectiv este necesar să li se arate felurile însușirii ale ființelor și lucrurilor și să li se ceară să analizeze și să generalizeze aceste exemple.

În același mod se formează și noțiunea de substantiv, de verb, adverb, noțiunile despre părțile principale și secundare ale propoziției, despre prefixe, sufixe și o serie de alte noțiuni gramaticale.

Metoda de a-i conduce pe elevi spre formularea concluziilor, regulilor, definițiilor gramaticale cu ajutorul unor întrebări precise, bine gîndite, puse de învățător, constituie metoda de bază în studiul limbii. Acest lucru a fost afirmat de Ușinski în „Îndrumătorul pentru predarea limbii materne”. El spune: „Noi vrem anume ca elevii singuri să urmărească și, pe cît posibil, singuri să deducă regula sau noțiunea gramaticală, cînd de învățător; tocmai în această constă importanța primordială a gramaticii pentru dezvoltarea generală a elevului!”

Măiestria învățătorului în desfășurarea unei lecții de gramatică privind transmiterea de cunoștințe noi se cunoaște în primul rînd în îndemnarea cu care folosește metoda conversativă. În așa fel încît să ecitveze gîndirea elevilor și să-i conducă spre formularea concluziilor, potrivit cu puterile lor. Pentru această învățătorul trebuie să pună întrebări precise, cînd după cum spune Ușinski în aceeași lucrare, „o întrebare bine înțeleasă conține o jumătate din răspuns”. Totuși, în predarea gramaticii întîlnim adeseori reguli și definiții care, prin natura lor, pot fi înțelese numai pe baza unor exemple. Nu e necesar, de pildă, să se facă

o generalizare prea amplă cînd se învață genul substantivelor sau cînd se definește noțiunea de numeral. Aici învățătorul poate începe lecția pornind de la definiție, fiindcă elevii nu au ce generaliza, ci trebuie să rețină faptul în sine.

Elevii li se comunică pur și simplu că substantivele care primesc un și singular și doi la plural sînt de genul masculin; cele care primesc o la singular și două la plural sînt de genul feminin; cele care primesc un la singular, două la plural sînt de genul neutru. De asemenea, li se spune elevilor că cuvintele care arată numărul ființelor sau lucrurilor se numesc numerele. Apoi se fac exerciții cu scopul de a concretiza regulile, definițiile, aplicîndu-le la anumite cazuri particulare.

Această metodă care pornește de la reguli generale la cazuri concrete își găsește o aplicare mai frecventă la predarea ortografiei, ca de pildă: „Se scriu cu literă mare numele de oameni, de orașe, state, țări etc.” (Exemple: Vasile Ionescu, București, Humulești, Republica Populară Romîni).

Problema studierii faptelor de limbă nu constă numai în a le înțelege, ci și în a le recunoaște cu ușurință, în a aplica concluziile și generalizările în vorbire. De aceea și folosirea primei metode pentru cunoașterea fenomenelor gramaticale cere să se fixeze concluziile cu ajutorul exercițiilor și să se găsească exemple corespunzătoare. Această înseamnă că metoda de studiu care pornește de la particular la general (inductivă) trebuie să se îmbine neapărat cu metoda care pornește de la general la particular (deductivă). Numai o asemenea îmbinare face ca elevii să-și însușească pe deplin cunoștințele și să-și însușesc pe deplin cunoștințele.

Pentru predarea părților de propoziție de același fel, pot fi folosite propoziții ca acestea: „Elevii și elevetele scriu teme” (două subiecte); „Muncitorul harnic, conștient și disciplinat este frîntus în producție” (mai multe atribute) etc.

În unele cazuri este mai nimerit să se folosească un text complex și încheiat. Astfel, schimbarea unei părți de vorbire după ce apare mai evidentă într-un text complex și încheiat.

Dacă textul ales de învățător pentru o lecție de gramatică este bine cunoscut elevilor de la lecțiile de citire, atunci se pot folosi anumite fragmente din scopul mai sus arătat. De exemplu, pentru cunoașterea de către elevi a pronomelor personale, lecție ce se face în clasa a III-a, pot fi folosite cu succes anumite fragmente din „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă. În cazul acesta, utilizarea fragmentelor alese se va sprijini pe conținutul întregii bucați și nu va înai fi necesar să se explice conținutul propozițiilor; sau, pentru a arăta forma imperativă a verbului cu diferitele ei nuanțe (poruncă, rugămintă, îndemn, invitație etc.), ne vom servi de următoarele fragmente:

— Stai, vere, o-am pierdut drumul! (rugămintă)

— Știi ce, vere Dinule? Hai să mergem înainte că trebuie să ajungem noi undeva! (îndemn)

— Hai! (invitație).

— Să punem mina pe săbii și să nu ne dăm!

— Dă virtos, vere! (poruncă).

— Trănește, frate-meu! (aprobare).

— Nu te da lonică! (îndemn).

Fragment din bucată „Doi călărași” de C. Sandu Aldea — din manualul de Limba Romîni Carte de citire pentru clasa a IV-a elementară ed. 1952.

gură însușirea conștientă și temeinică a cunoștințelor gramaticale.

MATERIALUL FOLOSIT LA LECȚIILE DE GRAMATICĂ

La lecțiile de gramatică, alegerea materialului în vederea predării acestor lecții are o importanță deosebită. Problema materialului este comună, atît pentru gramatică, cît și pentru ortografie, care în studierea limbii sînt indisolubil legate între ele. Manualele de gramatică nu pot pune la îndemna învățătorului materialul suficient pentru lecțiile de gramatică și ortografie, mai ales texte și exemple legate de actualitate. Din această cauză învățătorul se găsește adeseori în situația de a-și alcătui sau alege singur un asemenea material.

Textele și exemplele trebuie să corespundă sarcinilor instructiv-educative ale școlii din Republica Populară Romîni. Educația comunistă a elevilor se realizează în procesul întregii activități școlare, lecțiile de gramatică contribuind și ele în acest sens. Cînd, dacă conținutul manualelor școlare reflectă actualitatea în momentul apariției lor, opera de construire a socialismului în țara noastră se desfășoară într-un ritm atît de viu, literatura noastră actuală se îmbogățește mereu cu noi opere în care se vorbește despre ultimele succese ale oamenilor muncii de la noi, încît învățătorul trebuie să folosească mereu un material nou, străduindu-se să-l aleagă cît mai interesant, cît mai actual din punct de vedere al conținutului, cît mai potrivit din punct de vedere ideologic, mai valoros din punct de vedere artistic și mai propriu pentru studiu limbii. În această privință este bine să se folosească materialul din revistele „Lumină” și „Cravata roșie”, precum și din gazeta „Știința pionierului”.

În afară de operele scriitorilor noștri contemporani, pot fi folosite texte din scrierilor clasici și din literatura noastră populară.

În fața învățătorului se pune problema următoare: să folosească în predarea lecțiilor de gramatică texte complexe și încheiate, sau propoziții ori fraze izolate?

Nu este necesar ca învățătorul să se folosească mereu de un singur fel de material. Pentru unele exerciții gramaticale el poate să folosească propoziții izolate. De asemenea, explicarea multor noțiuni noi poate fi făcută cu ajutorul unor propoziții izolate care exprimă fiecare o idee complexă. Iată cîteva exemple:

Pentru predarea părților de propoziție de același fel, pot fi folosite propoziții ca acestea: „Elevii și elevetele scriu teme” (două subiecte); „Muncitorul harnic, conștient și disciplinat este frîntus în producție” (mai multe atribute) etc.

În unele cazuri este mai nimerit să se folosească un text complex și încheiat. Astfel,

fel, schimbarea unei părți de vorbire după ce apare mai evidentă într-un text complex și încheiat.

Dacă textul ales de învățător pentru o lecție de gramatică este bine cunoscut elevilor de la lecțiile de citire, atunci se pot folosi anumite fragmente din scopul mai sus arătat. De exemplu, pentru cunoașterea de către elevi a pronomelor personale, lecție ce se face în clasa a III-a, pot fi folosite cu succes anumite fragmente din „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă. În cazul acesta, utilizarea fragmentelor alese se va sprijini pe conținutul întregii bucați și nu va înai fi necesar să se explice conținutul propozițiilor; sau, pentru a arăta forma imperativă a verbului cu diferitele ei nuanțe (poruncă, rugămintă, îndemn, invitație etc.), ne vom servi de următoarele fragmente:

— Stai, vere, o-am pierdut drumul! (rugămintă)

— Știi ce, vere Dinule? Hai să mergem înainte că trebuie să ajungem noi undeva! (îndemn)

— Hai! (invitație).

— Să punem mina pe săbii și să nu ne dăm!

— Dă virtos, vere! (poruncă).

— Trănește, frate-meu! (aprobare).

— Nu te da lonică! (îndemn).

Fragment din bucată „Doi călărași” de C. Sandu Aldea — din manualul de Limba Romîni Carte de citire pentru clasa a IV-a elementară ed. 1952.

Dacă elevii n-au cunoaște bucată, aceste fraze ar părea lipsite de conținut: Cine pe cine roagă? Pentru ce îl roagă? Cine pe cine îndeamnă? Cine poruncește? Toate aceste întrebări ar rămîne fără răspuns, iar formele prin care se exprimă rugămintea, îndemnul, porunca, n-ar avea un sens complex. Elevii, cînd cîntă conținutul bucații, pot înțelege cu ușurință fenomenele de limbă și respective.

Proverbele, zicătorile și ghicitorile sînt folosite mult în studierea gramaticii. Ele nu reprezintă în text dezvoltat, conținutul lor este exprimat în două sau trei propoziții; dar aceste maxime izvoite din înțelepciunea populară cuprind de obicei o idee profundă și complexă. Caracterul integral al acestui material face ca să fie foarte potrivit pentru studiul gramaticii și pentru ortografie.

Totuși, în alegerea proverbelor și zicătorilor trebuie să se țină seama că multe din ele au fost create în epoca noastră și de aceea reflectă relațiile care existau în societatea capitalistă, ca de pildă:

— Fiecare trage spuză pe turta lui.

— Nu știu, n-am văzut, nici pe acolo n-am trecut.

Aceste zicătorii prin conținutul lor, sînt străine moralei comuniste și nu pot fi folosite în școala noastră.

La lecțiile de gramatică se poate folosi o material altf proză, cît și versuri.

Versurile pot fi folosite în predarea noilor cunoștințe gramaticale fără nici o rezervă, pe cînd ca material de exerciții în fixarea cunoștințelor gramaticale utilitatea lor nu este unanim acceptată, pentru motivul că, în acest din urmă caz, versurile își pierd coloritul și își reduc efectul lor emoțional. Într-adevăr, un text în versuri nu este atît de apropiat pentru o analiză morfologică amănunțită, deoarece de la imaginea concretă și viu:

„Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmice valurile cad,
Cum se sbate-n dulce roat
Apa-n vad”
(Noaptea de vară, de Gh. Coșbuc)

analiza ne duce în domeniul noțiunilor abstracte, ca: substantiv, adjectiv, verb etc. Faptul acesta micorează impresia produsă de conținutul poeziei. Pentru o analiză parțială însă, textele în versuri sînt potrivite. Elevii desigur cu mai mult interes adjectivale sau imbinarea adjectivelor cu substantivele dintr-un text în versuri, decît dintr-un text de proză obișnuită. Întreaga poezie nu-și pierde coloritul și frumusețea prin analiza gramaticală a unei strofe:

Rezultate și mai bune dobîndim folosind textele în versuri atunci cînd e vorba de analiza sintactică. Stabilind de pildă, legătura între cuvinte în versurile produse din Coșbuc, elevii rămîne cu imaginesc și simțate prin conținutul versului. De aceea se vorbește, prin ce se explică. Analiza adjectivale frumuseții versurilor. De aceea cînd facem analiză sintactică este foarte indicat să folosim texte în versuri. Ele înviorază lecțiile de gramatică și le fac mai variate.

Exemplele alese pentru lecțiile de gramatică trebuie să fie perfecte din punct de vedere literar, deoarece fiecare text analizat este luat de către elevi ca un model în ce privește exprimarea lui proprie. De aceea trebuie să alegem exemplele cele mai potrivite din operele artistice, în special din cele cîntate sau cunoscute de elevi.

Cînd lecția urmărește un obiectiv pur gramatical, textele alese trebuie să fie suficiente de bogate în exemplificări gramaticale și ortografice. Datorită acestui fapt, atenția elevilor se concentrează mai ușor asupra fenomenului gramatical studiat. Cînd se predau elevilor teme gramaticale noi este necesar ca textul să cuprindă diferite exemple care ilustrează fenomenul gramatical respectiv (De exemplu, cuvinte care indică culoarea, forma, mărimea ființelor și lucrurilor, cînd se studiază adjectivul). În caz contrar, ilustrearea adjectivului va fi insuficientă și superficială, iar elevii nu-și vor însuși pe deplin materialul gramatical.

Folosind un text pentru predarea unei lecții de gramatică trebuie să avem grijă ca faptele de limbă alese pentru studiere să fie clar exprimate și să nu fie întinsecate de prezența altor fapte gramaticale de același fel sau apropiate. Astfel, c

Viaja de partid în instituțiile de învățămînt

Cum îmi desfășor munca de propagandist

Mi-am început munca de propagandist la cercul de materialism dialectic de pe lângă comitetul P.M.R. al raionului „23 August” în toamna anului trecut. Sotocind că această sarcină pe care mi-a încredințat-o partidul este o sarcină nobilă și plină de cinste, mă străduiesc să mi-o îndeplinesc cât mai bine, să contribuie din plin la răspîndirea mărețelor idei ale marxism-leninismului, să ajut la o mai bună înțelegere de către cursanții și politici partitului în toate domeniile de activitate.

Acord o mare atenție studiului individual. Încep întotdeauna cu studiarea lucrărilor clasice ale marxism-leninismului și conținutului celorlalte materiale indicate în bibliografie. Apoi ordonez materialele studiate în jurul problemelor indicate, dezvoltându-le sub formă de plan cu idei principale și secundare, în cadrul fiecărei probleme, îmi întocmesc astfel planul de conducere a convorbirii în clasă.

De cele mai multe ori studiez și bibliografia suplimentară. De exemplu, în legătură cu problema „Mășcarea ca formă de existență a materiei”, am consultat genialele lucrări ale lui F. Engels „Dialectica naturii” (capitolele „Note și fragmente”, „Forme de mișcare ale materiei”). Pentru a mă documenta asupra problemelor privitoare la răsăditărea filozofiei marxist-leniniste am recitit lucrarea lui A. A. Jdanov, „În jurul lucrării lui G. F. Alexandrov „Istoria filozofiei occidentale”, precum și raportul lui A. A. Jdanov asupra revistelor „Zvezda” și „Leningrad”. În legătură cu problema structurii materiei și a energiei atomice am studiat recenta Hotărâre a guvernului sovietic cu privire la ajutorul tehnico-științific și de producție acordat unor țări, între care și țările noastre, în domeniul filozofiei energiei atomice, precum și o serie de articole apărute în presă cu privire la folosirea energiei atomice. De un real folos în munca de propagandist îmi este lucrarea „Materialismul dialectic” de G. F. Alexandrov și „Misticismul filozofic” redactat de M. Rosenthal și P. Iudin. De asemenea, atunci cînd mă pregătesc pentru conducerea discuțiilor în clasă, mă preocup de alegerea unor exemple din cărți, ziare, reviste, precum și din activitatea cursanților, pe care le folosesc pentru ilustrarea diferitelor probleme care se ridică în cadrul discuțiilor. Numai după ce revăd întregul material și mi întocmăsc planul întocmit mă prezint în fața cursanților.

Un sprijin deosebit de însemnat pentru munca mea îl constituie seminările permanente de pe lângă cabinetul Comitetului rașnesc P.M.R. București. Aceste seminarii mă ajută să înțeleg just materialul studiat, să îmbin teoria marxist-leninistă cu ser-

nile principale ale construirii socialismului în țara noastră, să-mi îmbogățesc cunoștințele necesare conducerii cercului. De aceea particip regulat la seminările permanente și caut să mă pregătesc temeinic pentru discuțiile care au loc în cadrul acestora. De asemenea, studiez regulat lecțiile și conferințele în legătură cu unele teme teoretice pe care le organizează cabinetul comitetului rașnesc P.M.R.

În cadrul convorbirii cu tovarășii din cerc mă străduiesc să-i ajut să-și însușească în mod corect tezele de bază ale materialismului dialectic, luptînd împotriva dogmatismului, bucherismului și oricărei încercări de denaturare a acestor teze. În același timp, caut ca fiecare cursant să lege organic problemele teoretice cu practica construirii socialismului în țara noastră. La discutarea fiecărei probleme în seamă, pe cît este posibil, de specialitatea fiecărui cursant.

Îndrumarea cursanților în însușirea tezelor filozofice marxist-leniniste are loc și sub formă de ajutorul individual sau colectiv pe care-l acord acestora. La începutul sau la sfîrșitul seminariilor rezerv un timp în care cursanții ridică diferite probleme care nu le sînt suficiente de clare. Aceste probleme fie că se lămuresc pe loc, fie că se lămuresc în ședințele următoare. Am organizat, de asemenea, consultații colective. Astfel, au avut loc consultații colective în legătură cu temele: „Noțiunea de materie ca categorie filozofică”, „Timpul și spațiul — forme de existență a materiei”. Au fost alese astfel de teme pentru a se da posibilitatea cursanților să-și adăinească și să-și precizeze anumite noțiuni științifice.

Totodată, le dau cursanților indicații cu privire la organizarea studiului individual și controlul cu regularitate a materialelor de conștient.

Mulți dintre cursanții care frecventează cercul desfășoară o muncă susținută pentru însușirea tezelor teoretice și se străduiesc să lege strîns aceste teze de problemele practice. În cadrul cercului se desfășoară adeseori discuții vii și interesante. O astfel de discuție a avut loc, de pildă, în legătură cu tema „Materialitatea lumii și legile dezvoltării ei”. Tovarășea Georgeta Dumitrescu, învățătoarea la școala de fete nr. 51, a vorbit despre unitatea materiei a lumii. După ce a arătat că materia este realitatea obiectivă care există în afara de conștiința omului și care se reflectă în conștiința lui, tovarășea a arătat că unitatea lumii constă în materialitatea ei. Tovarășea Sulamita Mora, profesoară de fizică la Facultatea muncitorească, a vorbit despre curcile științei sovietice în legătură cu structura materiei, combatînd teoriile antiștiințifice, idealiste, asupra dispariției materiei.

Tovarășea Teofila Orenștein, profesoară de limba română la școala de fete nr. 56, a arătat că țările capitaliste folosesc realizările științei în scopul pregătirii războiului atomic, în timp ce în Uniunea Sovietică, activitatea oamenilor de știință este îndreptată în primul rînd înspre folosirea energiei atomice în interesul păcii, al ridicării bunăstării materiale a poporului. Totodată, ea a arătat că Uniunea Sovietică va fi oricînd pregătută să dea un răspuns nimitorilor agresorilor. Arătînd că în Uniunea Sovietică a fost construită prima centrală electrică din lume pe bază de energie atomică, tovarășea a subliniat în continuare faptul că hotărîrea recentă a guvernului sovietic în legătură cu acordarea ajutorului tehnico-științific și de producție în domeniul cercetărilor cu privire la dezvoltarea energiei atomice unor state prietene, între care și țara noastră, este un act unic în istoria omenirii, care evoete mai mult în evidență relațiile de tip nou existente între țările lagărilor păcii și socialismului.

În cerc a-au purtat, de asemenea, discuții interesante în legătură cu problema spațiului și timpului ca forme obiective de existență ale materiei, precum și cu o serie de alte probleme.

În munca mea de propagandist m-am preocupat și de felul în care cursanții aplică în activitatea lor cunoștințele însușite în cadrul învățămîntului de partid. Astfel, am asistat la o lecție despre „Schimbări de stare fizică”, predată de tovarășea profesoară Sulamita Mora și la lecția cu tema „Introducere în geometria în spațiu”, ținută de tovarășea Alice Moțaș. Cete citeva lecții la care am asistat nu mi-au dat însă posibilitatea să cunosc suficient felul în care cursanții aplică în munca lor cele studiate.

În activitatea mea există încă o serie de lipsuri. Astfel, m-am mulțumit să constat că nivelul general al cercului a crescut, fără să urmăresc însă cum crește fiecare cursant de la un seminar la altul. De asemenea, dacă aș fi realizat o legătură strînsă cu secretarii organizațiilor de bază de la instituțiile și întreprinderile la care lucrează cursanții și dacă aș fi reușit să fac schimb de experiență cu propagandiștii de la alte cercuri desigur că rezultatele din munca mea ar fi fost mai bune.

Lupînd pentru înlăturarea acestor lipsuri, primind în permanență îndrumarea partitului mă străduiesc să-mi îmbunătățesc necontenit munca, să răspund cu cinste noii sarcini care mi-a fost încredințată.

Prof. VIOREL ALECU
propagandist al cercului de materialism-dialectic de pe lângă comitetul P.M.R. al raionului „23 August”

Impotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă

La începutul lunii februarie a.c., am cerut elevilor de la clasele V-VII de la școala de 10 ani nr. 1 de băieți din Iași să răspundă în scris la cîteva întrebări. Răspunsurile date la întrebarea: „De cîte ore aveți nevoie pentru pregătirea temelor pentru acasă?” arătau că 65 la sută din elevii claselor a-V și a-VI și 72 la sută din elevii claselor a-VII-a au nevoie de 4-6 ore pentru efectuarea temelor pentru acasă. Mai puțin încă. Unii elevi — ca, de pildă, elevul F. I. din clasa a-VII-a — au arătat că au nevoie de 6 ore pentru pregătirea temelor mai ușoare și de 8 ore pentru cele mai grele. Chiar dacă datele de mai sus includ și unele elemente subiective, totuși ele nu pot fi neglijate, ținîndu-se seama de faptul că și în alte locuri lucrurile stau la fel. De exemplu, cu prilejul sondajului făcut în clevea școlii din București, în luna noiembrie 1954, de către Institutul de științe pedagogice, a reieșit că elevii au nevoie de un număr foarte mare de ore pentru pregătirea temelor acasă.

Indiferent dacă e vorba de școlile din Iași, din București sau din alte părți a țării, fenomenul supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă este evident. La conștientizarea din ianuarie 1955 a cadrelor didactice din raionul Sibiu, tov. Blez Kristian, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare germană, a arătat că, pentru a-și da mai bine seama de timpul necesar efectuării temelor, s-a dus odată acasă la un elev din clasa a-VI și a efectuat paralel cu acesta temele pe care le avea de pregătit pentru a doua zi. Mai mult de 3 ore de muncă încordată i-au trebuit, tolv. Blez pentru a termina temele care, bineînțeles, i-au luat elevului încă mult mai mult timp.

Supraîncărcarea elevilor cu teme care le cer pentru efectuare eforturi mari și timp îndelungat este încă, din păcate, o realitate care se întîlnesc de în școlile noastre. Este necesar să înălțăm cu hotărîre lăipsurile din acest sector principal al muncii școlare, care are o mare însemnătate în asigurarea succesului luptei împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, pentru ridicarea conștientă a nivelului învățămîntului.

Importanța temelor pentru acasă în desfășurarea procesului instructiv-educativ este neîndoieabilă. Temele pentru acasă ajută la întărirea și adîncirea cunoștințelor, la dezvoltarea și perfecționarea deprinderilor cîpătate de elevii la lecție, la crearea deprinderilor de muncă independentă. În același timp, efectuarea temelor pentru acasă contribuie la formarea caracterului elevilor, educîndu-le atenția, voința, perseverența, răbdarea, dirigența în luvingerea greutăților.

Numeroase cadre didactice din școlile noastre acordă o grijă specială temelor pentru acasă. Astfel, tov. I. Rogescu, învățător la clasa a-II-a de la școala de 7 ani nr. 1 de băieți din București, nu se mulțumește numai să explice elevilor, în clasă, tema dată, dar caută și să se convingă dacă el au reținut-o și au înțeles-o, punîndu-le diferite întrebări la sfîrșitul orei. Apoi, la terminarea programului zilei, el cere elevilor să repete tot ce au de pregătit acasă pentru lecțiile următoare. În felul acesta el a putut să obțină rezultate tot mai bune în munca sa instructiv-educativă.

Tov. Ruxandra Vilsan, profesoară de matematică la școala de 10 ani din orașul muncitoresc — Hunedoara, dă teme speciale și gradate elevilor la care constată deficiențe în cunoștințe, obținînd, în felul acesta, ridicarea tuturor elevilor la nivelul cerințelor programelor școlare.

Tov. Lucia Pop, profesoară de limba română la școala medie clasică din Iași, urmărește îndeaproape progresul elevilor în ceea ce privește efectuarea temelor pentru acasă. Ea folosește, în acest scop, un grafic în care notează greșelile din temele scrise ale elevilor, spre a putea lua la timp măsurile potrivite de îndreptare.

S-ar putea da, desigur, și alte multe exemple de cadre didactice care obțin rezultate pozitive în munca de organizare justă a temelor pentru acasă ale elevilor.

Totuși, așa cum am arătat la început, în acest domeniu de activitate sînt încă multe lipsuri. Este nevoie să cercetăm aceste lipsuri cu mai mare atenție, pentru a găsi mijloacele cele mai nimerite în vederea înlăturării lor.

Nepregătirea temeinică pentru lecție a învățătorului sau profesorului determină, de multe ori, rezultatele slabe ale elevilor în ceea ce privește efectuarea temelor pentru acasă. Insuficienta însușire a materiei la lecție îl silește pe elev să depună mult mai multe eforturi acasă, pentru a putea astfel să-și însușească ceea ce n-a înțeles bine la lecție. Așa se explică, de pildă, de ce elevii învățătoarei Stanca Tapu, din comuna Baldoanesti, raionul Brăila, întîmpina atîtea greutăți în efectuarea temelor pentru acasă și au lipsuri atât de mari în cunoștințele lor.

Pregătindu-se neconștienticos pentru lecție, unii pedagogi nu oțintăresc cu suficiența chibzuțului toate momentele lecției. În așa fel încît ajung să anunțe tema pentru acasă după ce a sunat și elevii nu mai sînt atenți, sau se găsesc în imposibilitate de a mai putea da elevilor indicațiile necesare pentru pregătirea temelor acasă. Oare tovarășii învățătoare Lică, de la școala medie nr. 21 de fete din București, n-a procedat tocmai în acest fel cînd — după ce n-a făcut în clasă, decît lectura model a bucății „Un om mare și simplu” — a dat ca temă pentru acasă „Să se scrie ideile principale” fără să explice în prealabil tema în clasă?

Desigur că manualele și programele noastre, cu toate indicațiile de reducere a materiei date în acest an, continuă încă să fie încărcate cu amănunte neesențiale. Aceasta constituie, fără îndoială, încă o cauză a greutăților pe care le întîmpină elevii în efectuarea temelor pentru acasă. În manuale mai sînt multe cuvinte necunoscute, greu de înțeles pentru elevii din clasa respectivă. Astfel, cercetînd acest lucru, directorul școlii nr. 5 de băieți din Iași a constatat că elevilor claselor a-V și a-VI le erau complet necunoscute 35 de cuvinte din lecția de istorie „Artă și cultura la greci”.

Deși situația se prezintă în felul acesta, unele cadre didactice nu numai că nu respectă indicațiile privitoare la reducerea programelor și nu-i ajută pe elevi să folosească țel manualele, pentru a putea asigura astfel însușirea temeinică a cunoștințelor și, dimpotrivă, socotesc că își pot permite să depășească după voie volumul de cunoștințe indicat în programe și manuale. Astfel, tov. Elena Ananiescu, profesoară la școala medie nr. 1 de băieți din Iași, a ținut o lecție despre structura internă a meduzelor, a desemnat pe tablă schema respectivă și a dat elevilor ca temă pentru acasă să deseneze pe cazieta lor schema făcută la tablă. Deoarece tema nu se găsește nici în manual nici în program, este evident că elevii au fost supraîncărcați cu cunoștințe neesențiale. În dauna acestora pe care programa le cere, ceea ce constituie o nerespectare a obligațiilor sale de către profesor.

O deficiență serioasă în munca unor cadre didactice constă în lipsa de grijă pentru dozarea justă a temelor pentru acasă, în funcție de clasa și vîrsta elevilor. Temele pentru acasă trebuie să fie pe înțelesul elevilor, să țină seama de puterile lor, astfel încît elevii să le poată efectua singuri. În același timp, temele nu trebuie să aibă un volum prea mare, pentru a nu-l supraîncărca pe elevi.

Aceste cerințe pedagogice elementare sînt deseori uitate de cadrele didactice. De exemplu, nu poate să fie socotită ca adecvată tema: „Opera lui I. L. Caragiale și critica adusă de el moravurilor societății din acel timp”, dată de profesorul Octavian Ionescu, elevilor din clasa a-VI-a a școlii medii nr. 1 de băieți din Iași. Cum și-a închipuit oare tovarășul Octavian Ionescu că elevii săi vor putea efectua cu succes această temă foarte grea, ținînd seama de faptul că ei au mari lipsuri în ceea ce privește exprimarea orală și scrisă? El le-a cerut elevilor să dezvolte tema pe baza unui plan scris pe tablă. Inșiși acest plan ilustrează pregnant lipsa de preocupare pentru respectarea cerințelor pedagogice elementare în legătură cu temele pentru acasă. Iată cum era formulat planul:

I. Introducere. Date însemnate din viața lui I. L. Caragiale, în legătură cu opera lui.
II. Dezvoltare. Cele două etape ale operei lui Caragiale: teatru, în prima etapă (pînă la 1890); nuvele, schițe, povestiri, critica literară, jurnalism, scrieri cu caracter politico-social.

Analiza mediului și a moravurilor cercetate de I. L. Caragiale.

Limba în opera lui I. L. Caragiale.

Concluzii. Valoarea operei lui I. L. Caragiale raportată la timpul de față.

Și toate aceste chestiuni dificile se cer unor elevi de clasa a-VI-a, care abia de cunosc 2-3 fragmente din opera lui I. L. Caragiale!

În legătură cu problema dozării juste a temelor pentru acasă este necesar să amintim și faptul că unii profesori, îndeosebi cei de limba română și de matematică, uită că prin teme pentru acasă se înțeleg atît temele scrise cît și cele orale. Ei dau elevilor pentru fiecare oră numai teme scrise. Importantă temelor scrise nu trebuie subapreciată. Totuși, faptul că nu se folosec, alternativ cu temele scrise, și teme orale constituie o piedică în munca multor profesori. Scriitorul Al. Vlașcu, care a fost o bucată de vreme și profesor de limba română, spunea în legătură cu dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevului: „Întestele-tu și compozitiile și cîteste-le-ai și critica-le!”.

Tov. O. Goras, profesoară de limba română la școala medie de 10 ani nr. 2 de fete din

Iași, a reținut din indicația metodică a lui Vlașcu doar prima parte! Nu trece o oră ca să nu dea elevilor sale din clasa a-X-a lungi și variate compoziții. Din păcate, cailele elevilor rîmîn necorectate, iar greșelile persistă, deoarece tovarășii profesora nu are răgazul să citească numărul mare de teme date, să le corecteze și să discute lipsurile cu elevule. Oare n-ar fi mai de folos să li se dea elevule, la lecțiile de literatură, numai 2-3 teme pe pîtrar, care să fie însă corelate și discutate amănunțit în clasă?

Lipsurile serioase în ceea ce privește grija pentru organizarea justă a temelor pentru acasă se manifestă și sub alte aspecte. Unii pedagogi nu se preocupă să le arate elevilor cum să-și noteze temele în clasă și cum să-și le pregătească acasă. Din răspunsurile elevilor de la clasele V-VII ale școlii medii nr. 1 din Iași, de care am amintit la începutul articolului nostru, reiese că majoritatea elevilor își pregătesc în mod greșit temele: ei efectuează înlți temele scrise și apoi pe cele orale. De asemenea, în multe locuri lipsese grija pentru planificarea justă a temelor de către întregul colectiv pedagogic al școlii. Elevii școlii medii nr. 1 din Iași au arătat că au anumite zile foarte grele nu numai pentru că alunci au obiecte mai multe, ci și pentru că au „mai mult de scris”.

Directorii și diriginții ar trebui să țină seama de aceste greutăți în munca elevilor, pentru ca, printr-o justă coordonare a temelor pentru acasă pe școală și pe clasă, să se ridice nivelul la învățătură al elevilor și să fie înlăturată supraîncărcarea.

Ce concluzii putem scoate din cele arătate mai sus?

Temele pentru acasă constituie prelungirea logică a întregii munci instructiv-educative ce se desfășoară la lecție. De aci, necesitatea ca învățătorii și profesorii să considere la fel de importantă problema ridicării nivelului de organizare și efectuare a temelor pentru acasă de către elevi ca și aceea a ridicării nivelului deprinderii lecțiilor.

În această privință nu trebuie să neglijăm nici cel mai mic amănunț. Nu este recomandat, de pildă, ca învățătorii sau profesorii să dea tema pentru acasă fără să indice paginile din manual și felul cum trebuie să se lucreze cu manualul, mai ales dacă e vorba de elevii mai mici. Cîți însă o fac, în mod permanent și perseverent? Oare toți învățătorii și profesorii își pun problema formării la elevi a deprinderii de a efectua conștient lucrările, problema înlăturării obiceiului pe care-l mai au încă mulți elevi de a executa mecanic temele? Mai mult încă, nu numai dozarea justă a temelor, variațea lor, pregătirea temeinică a elevilor în vederea efectuării lor, ci și asigurarea unui regim just de muncă în familie trebuie să constituie o preocupare pentru școală. Este bine ca învățătorii și profesorii să facă, din cînd în cînd, vizite elevilor lor spre a vedea cum își desfășoară ei munca de pregătire a temelor pentru acasă și a-i ajuta în organizarea acestei activități. O grijă specială trebuie acordată, în acest sens, elevilor mai slabi. De pe urma unei asemenea vizite ar avea de învățat nu numai elevul, ci și profesorul, căci el ar putea să afle, și pe această cale, anumite deficiențe în munca sa instructiv-educativă, care se răsfrîng în munca elevilor.

Supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă este, de multe ori, una din cauzele care fac ca elevii să pregătească superficial temele sau chiar să nu le pregătească deloc. De aceea, în fiecare școală trebuie să se analizeze serios problema temelor pentru acasă, să se scoată cu curaj la iveală lipsurile și să se ia măsurile juste de îndreptare. Este nevoie, în acest sens, nu de campanie de moment, ci de o muncă susținută și sistematică. Școala, familia, organizațiile de copii și tineret trebuie să fie antrenate cu eforturi sporite în această bătălie.

În școala sovietică, cadrele didactice rezolvă mereu noi forme de activitate pentru dezvoltarea cu succes a acestei probleme. Amintim, de pildă, acțiunea cunoscută sub numele „fă-ți azi temele date azi”, care constă în aceea că elevii sînt deprinși să facă acasă lecțiile date în orele de clasă, chiar în ziua respectivă. Materia fiind mai proaspătă în mintea elevului, el efectuează tema mult mai repede și în felul acesta are timp să repete și lecțiile pe a doua zi.

Directorii și organele de control și îndrumare trebuie să se preocupe serios de înlăturarea supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă.

Lupînd cu succes împotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă vom contribui, neîndoieabil, la asigurarea unui nivel înalt la învățătură în școlile noastre, la îmbunătățirea educației comuniste a elevilor,

I. CREMER

DIN EXPERIENȚA MUNCII NOASTRE

Pentru a deprinde elevii să folosească manualul

Însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi este legată în mod direct de formarea deprinderii de a folosi manualul. Pînă în acest an nu am acordat atenția cuvenită acestei probleme. Constatam adesea că elevii nu și-au format deprinderea de a studia acasă, dar nu luăm măsuri eficiente în această privință.

În acest an am introdus în planul meu de muncă lecții de îndrumare a elevilor în legătură cu folosirea manualului și a caietului de notițe.

Prima lecție de îndrumare de acest fel am organizat-o la clasa a-VI-a, cu prilejul recapitulării temei „Schimbări în orinduirea socială a Europei după căderea imperiului roman de apus”. Am amănunțat elevii că vom face o lecție deosebită de cele obișnuite, că vor trebui să lucreze singuri în cursul orei, folosind manualul și caietele de notițe. Le-am explicat elevilor felul cum se va desfășura lecția și modul de lucru, spunîndu-le că după ce vom scrie pe tablă ideile principale, ei vor trebui să le completeze pe caiete, folosind para grafele din manual indicate de mine.

După aceste explicații introductive, am notat pe tablă, iar elevii pe caiete, ideile principale ale temei propuse. Toate problemele din planul nostru erau cunoscute de elevii din lecțiile precedente. Fiecare idee principală notată era urmărită de răspunsul oral cerut elevilor, în scopul orientării lor juste asupra tuturor problemelor înaintea de începerea studiului pe baza manualului.

După scrierea pe tablă și pe caiete a principalelor probleme, le-am cerut elevilor să-și noteze paragrafele din manual pe care trebuiau să le studieze pentru formularea răspunsurilor.

Am urmărit îndeaproape felul cum execută elevii această lucrare. Cu acest prilej, mi-am dat seama că, pentru mulți, studiul cu manualul este ceva cu totul neobișnuit. Ca temă pentru acasă, am cerut elevi-

lor să termine întreaga lucrare. La controlul temelor, efectuat la lecția următoare, am constatat că din cei 25 de elevi ai clasei, 8 au lucrat bine și mulțumitor cu manualul, 15 nu l-au folosit de loc, rezumîndu-se a completa toate problemele cu formulările concise notate în maculatoarea cu prilejul predării lecției respective, iar 2 elevi, invocînd diferite motive, nu au prezentat caietele. Era clar, deci, că două treimi din întreaga clasă nu avea deprinderea de a munci independent cu manualul, de a culege ceea ce este esențial dintr-un text și de a reda conținutul acestuia sub o altă formă, cu cuvinte proprii. Mi-am dat și mai bine seama că principatul vinovat eram eu.

Pentru a înlătura această lipsă, mi-am propus să mă preocup mai îndeaproape de formarea deprinderii elevilor de a folosi manualul. În acest scop, la sfîrșitul unor lecții am rezervat timpul necesar pentru citirea și rezumarea în clasă a cite unui singur paragraf din manual, pentru scoaterea ideii principale, urmînd ca elevii să continue studiul acasă, să-și sistematizeze ideile după un anumit plan. Am căutat să antrenez în această muncă mai ales elevii care nu știu încă să lucreze cu cartea.

Perseverînd în această muncă, am observat că, treptat-treptat, creștea numărul elevilor care cunosc bine conținutul manualului, care pot să expună o problemă cu propriile lor cuvinte, îmbinîndu-le cu precizie cunoștințele însușite în timpul predării lecției în clasă cu cele culese din manual.

Nu așa de ușor să spun că acum toți elevii mei știu și s-au deprins să lucreze bine cu manualul de istorie. Cred însă că pînă la sfîrșitul anului numărul lor va fi destul de mare.

SILVIU IANCHILEVICI
profesor la școala de băieți nr. 3 București

Se îmbunătățește disciplina elevilor

Pentru a asigura disciplina, condiție esențială în buna desfășurare a procesului de învățămînt, colectivul didactic al școlii medii nr. 2 de fete din Buzău a luat inițiativa organizării adunărilor generale pe școală a tuturor elevilor și a tuturor cadrelor didactice. În adunările generale pe școală, care se țin din două în două săptămîni, se analizează situația la învățătură a elevilor și disciplina lor. Astfel, într-una din aceste adunări generale, eleva Iiie Irina din clasa a-X-a a criticat atitudinea nejustă față de muncă a unor elevi care nu dau atenție studiului individual, care nu și pregătesc temeinic lecțiile. Analizînd propria ei muncă, această elevă, care este destul de sfîrșicioasă, și-a găsit lipsuri serioase pe care s-a angajată să le lichideze. Tot astfel, oltava elevă din clasa a-VIII-a au dat cu curaj exemple de comportare necorespunzătoare a unor dintre colegelor lor și au propus căi de îndreptare. Mai mult chiar: o elevă din clasa a-II-a elementară a criticat abaterile unei eleve din clasa a-VII-a.

La îmbunătățirea disciplinei în școală dau un mare ajutor părinții elevilor. În ședințele plene cu părinții sau în ședințele pe clase se discută probleme concrete cu privire la comportarea elevilor la școală și acasă. De asemenea, se prezintă referate cu teme pedagogice sau se citește fragmente din operele marilor pedagogi sovietici. Astfel, după lectura unui capitol din „Cartea pentru părinți” de Makarenko, părinții au reușit să-și explice mai bine atitudinea copiilor lor, au ajuns să înțeleagă cauzele unor abateri, să vadă pe ce cai pot fi înlăturate.

Elevii pionieri și utemistele sprijină pe diriginți și pe învățătoare în menținerea disciplinei. Ele dau un bun exemplu de dragoste de muncă.

A dus la rezultate bune în menținerea disciplinei regulamentul de ordine interioară, pentru a cărui respectare cadrele didactice sînt foarte exigente. Elevele clasei care este în serviciu pe școală au sarcini precise și asigură desfășurarea în condiții bune a întregii activități a elevilor din școală și din internat, începînd de la ora 7.30 pînă la stingerea. Responsabila clasei de serviciu pe școală organizează munca elevelor de serviciu și împarte atribuțiile. Ea informează profesoara de serviciu pe școală despre felul cum este respectat de către eleve regulamentul de ordine interioară. Elevele clasei de serviciu se interesează de ținuta elevilor, asigură ordinea pe coridoare, controlează munca elevelor de serviciu pe clase, asigură menținerea curățeniei, controlează dogmitoarele, asigură liniștea la meditații, controlează în ce măsură elevele bolnave sînt îngrijite. Ele își îndeplinesc aceste sarcini în recreații și după amiază, nu în timpul cînd se desfășoară lecțiile. La sfîrșitul orelor de curs sînt controlate clasele și se fac aprecieri asupra stării în care au fost lăsate.

La sfîrșitul săptămînilor, cînd se face bilanțul activității din școală, este evidențiată clasa care a dat un exemplu bun de disciplină. Grijă pentru ca nici un moment elevele să nu uite îndatoririle ce le au, să păstreze ordinea și disciplina, a făcut să crească spiritul de răspundere al elevilor, le-a învățat cu munca organizată.

Prof. A. FRINCULESCU

temeinic pentru lecții

care vreau să le dau elevilor ca teme pentru acasă. Înainte de a întocmi planul lecției, revăd observațiile pe care mi le-am notat la lecția precedentă.

Pregătindu-mă în felul acesta, reușesc să le fac accesibile elevelor probleme care, altfel, le-ar părea destul de dificile. La aceasta mă ajută și anumite procedee speciale pe care le folosesc în rezolvarea problemelor cu elevele. De pildă, pentru analiza și judecarea anumitor probleme întocmesc schițe și confecționez material didactic care concretizează în mare măsură conținutul problemelor.

În întocmirea planului de lecție reflectez asupra fiecărui moment al lecției în parte, pentru a mi întocmi planuri-șabloane, pentru a evita o muncă formală în clasă.

Prof. E. IORGULESCU

Caut să mă pregătesc

Experiența de fiecare zi mă face să mă conving tot mai mult că rezultatele muncii instructiv-educative depind în mare măsură de felul cum ne pregătim pentru lecție.

Eu predau matematică la școala medie de fete nr. 25 din București, Sint cu totul împotriva parerilor greșite că matematica este un obiect greu și că numai amunții copii pot progresa în acest domeniu. Dacă profesorul se pregătește conștienticos pentru fiecare lecție în parte, nu se poate să nu trezească în rîndurile elevilor interes pentru studiul matematicii.

În pregătirea fiecărei lecții eu nu mă mulțumesc numai să studiez manualul și programa, ci studiez și diferite tratate și reviste de matematică superioare, revăd capitolul respectiv din metodică. Acord o grijă deosebită pregătirii materialului didactic necesar, precum și rezolvării dinainte a problemelor pe

Este bun acest procedeu?

Tovarășea Stela Drăghicescu, profesoară de limba română la școala de 7 ani din comuna Movila Banului, raionul Mizil, ne în treabă dacă e procedeu bine scriind pe tablă un text cu multe greșeli ortografice, intenționat făcute, pentru ca elevii să găsească singuri greșelile.

Dacă rezultatele nu au fost pentru moment un indiciu că procedeu nu este bun, aceasta se datorește faptului că elevii aveau desigur consolidate unele cunoștințe, așa că pe această cale n-au putut fi prea ușor deruțiați. Dar este sigur că, dacă acest procedeu va fi folosit mai departe, pericolul nu va înfriza să se arate.

Se pot scrie la tablă și discuta cu elevii cuvintele sau propozițiile scrise încorect de unii elevi în lucrările lor. Dar aceasta este cu totul altceva. Nu este vorba de o greșală inventată, ci de una pe care au făcut-o elevii; această greșală se discută pe loc, în momentul în care a fost scris pe tablă; copiii știu de la început că în cuvîntul sau în propoziția respectivă există o greșală și

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Ingrrijirea și hrănirea animalelor și păsărilor

La începutul primăverii, în agricultură au loc o serie de lucrări importante: arături, semănături, lucrări de îngrijire a culturilor etc. Aceste lucrări cer eforturi sporite din partea animalelor de muncă. Or, regimul de stabulație și hrana pe care au primit-o animalele în timpul iernii (când nu au putut folosi în măsură suficientă acțiunea razelor solare, iar hrana a conținut o cantitate mică de vitamine), fac ca animalele să iasă din iarnă în general slăbite. De acest lucru trebuie să se țină seama la îngrijirea și hrănirea acestor animale de muncă, de reproducție sau animalelor crescute pentru diferite producții.

Cadrele didactice din școlile sătești, care au datoria să răspundă în mijlocul țărănilor muncitorii cele mai însemnate metode de muncă în agricultură și să-i ajute concret în lupta lor pentru obținerea unor recolte îmbelșugate, trebuie să se aibă în vedere faptul cum vor fi hrănite și îngrijite animalele în această perioadă deosebit de mare măsură posibilitatea de a spori numărul și productivitatea lor în cursul unui an întreg.

Căi și boii folosiți pentru muncile agricole trebuie să fie hrăniți suplimentar cu furaje concentrate și cu furaje fibroase de bună calitate, asigurându-se în același timp vitaminele necesare. În acest scop, țărăni muncitorii trebuie să folosească furajele suculente și să evite furajele dure și fibroase care apar în lunile martie și aprilie (lucernă, secară de toamnă, samuștră de grâu, boareag). Sărurile minerale se asigură în hrana animalelor fie din furajele ce alcătuiesc hrana, fie ca să adăugă sub formă de sare de bucătărie, cretă sau făină de oase în cantitățile indicate de regulile de alimentație.

Animalele trebuie scoase un timp mai îndelungat în aer liber, mărindu-se zilnic timpul de expunere la soare.

Pe lângă hrănirea abundantă a animalelor de muncă, trebuie acordată o atenție și pansajului (esălatului) acestora. Pansajul zilnic al animalelor activează circulația sângelui, influențează pozitiv metabolismul.

O grijă deosebită trebuie acordată copitelor animalelor de muncă. Dacă puiocovele sînt tocite sau căzute, se vor aplica atele noi, curățându-se copitele.

Pe lângă îngrijirile ce trebuie date animalelor de muncă, trebuie îngrijite vehiculele, uneltele agricole și harnașamentele, pentru a ușura într-o cât mai mare măsură eforturile animalelor în timpul lucrului. Harnașamentele trebuie ajustate pe animalele respective, pentru a se evita rănirile produse prin frecarea harnașamentelor de corpul animalelor.

Reproducătorii masculi trebuie ținuți un

timp din ce în ce mai lung în cursul zilei în padocuri, la soare, și hrăniți cu furaje verzi sau suculențe. Se vor ține unghiile crescute peste măsură ale reproducătorilor (tauri, berbeci, vieri) și se vor curăța copitele armăsarilor. De asemenea, se vor poli coarnele ascuțite și cele crescute defectuos. Mascuții cari fac monta în această perioadă își se va da o hrană bogată în proteine (mazare, turte de ilioarea soarelui, țărțe, ouă etc.).

Femețele gestante vor primi o hrană bogată în substanțe minerale (calciu, fosfor) și în vitamine (mai ales vitamina D₂). Se va da în hrană făină de oase sau cretă și se vor scoate animalele respective în padocuri.

În această perioadă, trebuie să se înceapă pășunatul animalelor. În primele zile animalele vor fi scoase la pășuna citre-va ore. Treptat, timpul de pășunat se mărește. Se va evita pășunatul pe roșu. Pregătirea pentru pășunat și obținerea animalelor la soare au scopul să evite urmările ce ar rezulta din efectul brusc al razelor solare asupra organismului (eritem, sâmbire).

O grijă deosebită trebuie acordată animalelor tinere. Acestea vor primi o hrană cuprinzând din abundență proteine, săruri minerale și vitamine, ca și furaje verzi și vor fi ținute în padocuri, la soare, — la început puțin, iar apoi din ce în ce mai mult, astfel încît organismul lor să se obișnuiască treptat cu acțiunea razelor solare. Acțiunea razelor solare asupra pielii contribuie la sintetizarea vitaminei D₂ în organismul animalelor din provitamina (ergasteina) pe care o primesc din furaje. Din hrana animalelor tinere nu trebuie să lipsească calciul, dat sub formă de făină de oase sau cretă. Asigurarea calciului în hrană și scoaterea animalelor la soare evită în întregime cazurile de rahitism atât de frecvente la tineret în perioada de primăvară.

În acvicultură, în luna martie se continuă încreștarea artificială. De aceea trebuie luate măsuri pentru pregătirea puiocilor (dezinfecția și încălzirea acestora).

Pentru a se asigura un procent ridicat de ecloziune, păsările de reproducție trebuie să primească în mod deosebit o hrană completă și bogată în vitamine. Se vor da în hrană: cretă, furaje verzi, morcov tocat și grâu. Păsările vor fi ținute în padocuri spațioase, pentru a putea mânca viermișori și insecte.

Toate speciile de animale și păsări vor fi vaccinate. De asemenea, trebuie să se facă examenul sanitar-veterinar al tuturor animalelor ce vor fi scoase la pășuna.

Ing. MIHAIL STANCIULESCU

Alegerea organelor sindicale sportive

Membrii Asociației pentru cultură fizică și sport „Știința” luptă stăruitor pentru îmbunătățirea activității de cultură fizică și sport în rândurile cadrelor didactice și ale studenților. Un important sprijin pentru întărirea activității acestei Asociații îl constituie alegerea comitetelor de cercuri, a comitetelor de secție și a consiliilor Colegiilor pentru cultură fizică și sport.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt a întocmit, pe baza instrucțiunilor Consiliului Central al Sindicatelor, un plan de acțiune cuprinzînd măsurile ce trebuie luate de toate organele sindicale de învățămînt pentru buna reușită a acestei importante acțiuni, care se desfășoară pentru prima dată în cadrul Asociației.

Conform acestui plan se desfășoară în prezent alegerea comitetelor cercurilor sportive. Astfel, de curînd a avut loc adunarea generală pentru prezentarea dării de seamă și alegerea comitetului cercului sportiv de la Facultatea de Științe Juridice din București, aparținînd colectivului „Știința” al Universității „C. I. Parhon”. Adunarea generală a membrilor acestui cerc pentru alegerea comitetului cercului s-a desfășurat în condiții bune. Darea de seamă, temeinic pregătită, a dezbătut problemele cele mai însemnate.

De asemenea, s-au desfășurat adunări generale pentru prezentarea dării de seamă și alegerea comitetelor de cercuri și la colectivele Asociației din Deva, Birlad, Orașul Stalin etc.

Cu prilejul pregătirii așezătorilor, colectivul sportiv „Știința” din Argeș a luat măsuri pentru consolidarea organizatorică a colectivului, precum și pentru inițierea secțiilor de handbal, volei, baschet și oină. Organele sindicale din învățămînt desfășoară o acțiune de popularizare a alegerilor în rândurile muncitorilor din învățămînt și ale studenților, prin articole la gazetele de perete, la gazetele locale, prin fotomontaj, prin stațiile de radio-amplificare, prin presa locală. Consiliile sportive regionale și consiliile Colegiilor au organizat în cîntea așezătorilor competiții sportive și au mobilizat lucrătorii din învățămînt și studenții la o participare activă la primele etape ale campionatelor Asociației „Știința” și la trecerea normelor complexului sportiv G.M.A.

Membrii Asociației au datoria să asigure promovarea în conducerea cercurilor și a Colegiilor pentru cultură fizică și sport, precum și în conducerea secțiilor sportive, a unor activități sportive capabile, care să poată ridica la un nivel superior activitatea de cultură fizică și sport.

Pentru buna desfășurare a alegerilor, organele sportive ale Asociației „Știința” trebuie să folosească din plin sprijinul organizațiilor U.T.M., alături de pregătirea dărilor de seamă ce sînt în organizarea adunărilor generale pentru alegerea organelor sportive.

Comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt au datoria să sprijine și să controleze pregătirea și desfășurarea alegerilor la cercurile sportive din învățămînt din reședințele de raion, care sînt organizate în colective mixte aparținînd altor asociații pentru cultură fizică și sport.

Organizînd în cele mai bune condiții pregătirea și desfășurarea alegerilor organelor sportive sindicale, vom contribui la creșterea activității de cultură fizică și sport în rândurile cadrelor didactice și ale studenților.

OTTO SCHIMMEL
secretar al Asociației pentru cultură fizică și sport „Știința”

Să organizăm cu grijă lucrările de primăvară pe parcela școlară experimentală

În școlile de cultură generală, lucrările practice și experiențele elevilor constituie o verigă importantă în pregătirea științelor naturale. Cel mai mare volum de lucrări practice se organizează pe parcela școlară experimentală. Aici, elevii aplică în practică cunoștințele dobîndite la lecții, le adreșează și le îmbogățesc, le fac mai trainice.

Dacă învățătorul sau profesorul de științe naturale se îngrijesc ca aceste lucrări să fie executate la timp și în bune condiții, ca elevii să înțeleagă bine utilitatea lor, ca uneltele să fie minuite corect și întreținute în perfectă ordine, se asigură nu numai o temeinică însușire de către elevi a cunoștințelor de biologie, ci și o solidă pregătire practică pentru munca agricolă. În același timp, lucrările practice bine organizate cresc interesul și dragostea elevilor pentru agricultură, pentru folosirea metodelor înaintate de muncă.

O condiție esențială care asigură succesul activității pe parcela experimentală o constituie justa planificare a lucrărilor practice, făcută la timp. Planul pe care îl vom întocmi acum cu privire la munca pe parcela experimentală trebuie să cuprindă în primul rînd problemele instructiv-educative ce se vor urmări în activitatea pe teren. Aceste probleme trebuie stabilite în conformitate cu programa școlară de științe naturale. Planul trebuie să cuprindă, de asemenea, datele generale asupra terenului: întindere, depărtare de școală, împrejurări, calitatea solului, amenajări, etc.; utilajul necesar lucrărilor pe teren; secțiunile parcelei experimentale (livadă, arbuști, grădina de legume, teren pentru cultura cerealelor, a plantelor industriale, teren pentru clasele I-IV, parcelă colecție etc.). Pe lângă aceste date, planul trebuie să arate ce îngrășăminte organice se vor folosi pentru îmbunătățirea compoziției solului, ce plante se vor cultiva, ce seminte trebuie procurate. În același timp, planul trebuie să indice activitatea pe care vor desfășura-o elevii pe straturile parcelei.

În multe școli planul privitor la organizarea muncii pe parcela școlară experimentală a fost întocmit. La școala medie nr. 10 de fete din București, de exemplu, nu numai că s-a întocmit un astfel de plan, dar au și început de pe acum să fie pregătite răsadurile, îngrășămintele etc. Pentru buna reușită a lucrărilor este necesar ca toate școlile să-și întocmească acest plan în cel mai scurt timp.

Asigurarea bazelor materiale necesare lucrărilor pe parcelă, obținerea uneltelor, a îngrășămintelor, a materialului de înșămînțat și săditor sînt în primul rînd sarcini ale directorului de școală, Profesorului de științe naturale li revine sarcina să întocmească planul de cultură, planul de organizare a muncii, să

conducă din punct de vedere științific și tehnic lucrările, să țină evidența lucrărilor, să facă darea de seamă asupra rezultatelor instructiv-educative și materiale ale activității pe teren. Întregului colectiv li revine sarcina de a mobiliza elevii la munca pe parcela școlară și de a sprijini această muncă.

Învățătorii și profesorii de științe naturale trebuie să urmărească îndeaproape în organizarea activității practice pe parcela experimentală, să îmbogățirea sortimentului de legume, pomi și arbuști fructiferi, prin specii și varietăți necultivate încă în localitatea respectivă, cit și cultivarea pe scară largă a legumelor și speciilor fructifere cu valoare nutritivă mare, dar care nu se cultivă în măsură suficientă.

O atenție deosebită trebuie să se acorde introducerii legumelor perene, care după ani la rînd recolte timpurii imediat după toamnă săpăzi, introducerea metodelor înaintate care asigură recolte bogate precum și combaterii active a buruienilor și a dăunătorilor, nu numai pe parcela școlii ci și pe terenurile din jur.

Aspectul terenului cultivat cu elevii trebuie să fie foarte îngrijit. Straturile trebuie să fie drepte, frumos alinate, cu etichete care să indice ce se cultivă și cine răspunde de cultura respectivă. Pomi trebuie să fie îngrijiiți, să li se taie uscăturile, coroana să fie rărită și frumos fasonată, să se culegă și să se distrugă toate cuiburile de omizi, trunchiurile să li se curățe de mușchi, licheni și de cuiburile cu ouă de insecte, să li se aplice inele cu clei și să se vîruiască trunchiurile.

În reparitură a culturilor pe teren trebuie să se țină seama de particularitățile terenului. Astfel, pe poverinșurile îndreptate spre sud se vor planifica culturile care au nevoie de mai multă căldură — de exemplu viță de vie și pepeni, castraveți, etc. Pe asemenie, terenurile însorite se pot obține recolte cu o săptămîna-două mai de vreme, iar produsele obținute sînt de calitate bună, mai bogate în zaharuri și vitamine.

Este bine să se folosească și pereții dinspre sud ai cădărilor, care, reflectînd razele solare dau astfel un supliment de căldură și creează pentru plante condiții mai favorabile. Pereții spoii cu var reflectă și mai multă căldură și lumină. În acest fel se poate obține o recoltă mai timpurie și de calitate superioară.

Studiind cu grijă condițiile pe care le oferă terenul și situația din localitatea respectivă, se poate întocmi just planul unei activități interesante și instructive, atât pentru elevi și pentru părinți, cit și pentru întreaga țărănie muncitoare din împrejurimea școlii.

OLGA BRAGA

Codași în munca de alfabetizare

Datorită grijii pe care o arată partidul și guvernul pentru culturalizarea oamenilor muncii, datorită dragostei, stăruinței și prieteniei cu care au muncit la cursurile de alfabetizare numeroase cadre didactice, în regiunea Galați au învățat să scrie și să citească în anii puterii populare aproape 40.000 de neștiutori de carte.

Rezultate bune în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte au obținut pedagogii care au condus cursurile de alfabetizare de pe lângă întreprinderea „D.R.M.C.” și Atelierele C.F.R. „Gh. Apostol” din orașul Galați, de pe lângă întreprinderea „Progresul” din orașul Brăila etc. De asemenea, au obținut rezultate bune pedagogii din comunele Movila Miresei, Urleasca, Cătaoi, Dunavățul etc. Cu toate realizările obținute, în unele locuri munca de alfabetizare se desfășoară însă nesatisfăcător. Îndosebi în raionul Tulcea există lipsuri serioase în această privință.

Deși cursurile de alfabetizare trebuiau să înceapă la 1 noiembrie 1954, în raionul Tulcea ele nu s-au deschis decît după mai bine de două luni de la această dată. De asemenea, au existat defecțiuni serioase în diuzarea manualelor.

Unele cadre didactice nu înțeleg răspunderea pe care o au în munca de alfabetizare, caută să se achite formal de această muncă sau chiar să se sustragă cu totul de la îndeplinirea ei. În comuna Niculieți, de pildă — comună cu un număr mare de analfabeți — directorul școlii, tov. Stan M. Stan, ca și cele 23 de cadre didactice, printre care învățătorii și profesorii Natația Cruceanu, Dumitru Caonienu, Leontina Tănăsescu, Constanța Anastase și alții, nu s-au îngrijit să cuprindă la cursuri pe toți neștii de carte în vîrstă de 14—55 ani și nu s-au preocupat de asigurarea unei frecvențe regulate.

Aceeași lipsă de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea analfabetismului au dovedit-o și directorii școlilor din comunele Valea Nucurilor, Chilia Veche, Murișioi, precum și unii pedagogii din aceste comune, cum sînt, de exemplu, tovarășii Paule Ismailescu, Gh. Simion

Aurel Gheorghiu, Nadejda Mihai, Sevastița Georgescu.

La lipsurile existente în munca de alfabetizare din raionul Tulcea contribuie și faptul că unele sfaturi populare comunale subapreciază această muncă. Unii președinți ai comitetelor executive ale sfaturilor populare — de pildă președinții sfaturilor populare din comunele Niculieți, Chilia Veche, Samova etc. — socotesc că lichidarea neștiinței de carte este numai o sarcină a învățătorilor și profesorilor. Din cauza acestei mentalități greșite, unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale nu au asigurat condițiile necesare pentru desfășurării cursurilor de alfabetizare, lăsîndu-le fără lemne de foc, petrol, manuale etc. și n-au luat măsuri pentru îndreptarea lipsurilor.

Șeful secției de învățămînt a raionului Tulcea n-a îndrăznit și n-a controlat îndeaproape munca de alfabetizare, nu s-a preocupat de încadrarea tuturor celor 23 de posturi speciale pentru această muncă reparatură raionului.

Comisiile de alfabetizare regională, care au condus lipsurile și greutățile din raionul Tulcea, n-a acordat secției de învățămînt raională ajutorul de care aceasta avea nevoie.

Față de lipsurile grave constatate în munca de alfabetizare din raionul Tulcea s-au luat unele măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea situației. Astfel, s-a hotărît să se organizeze cu regularitate, în cadrul sfaturilor populare regionale și raionale, ședințe de analiză a muncii de alfabetizare.

Pentru înlăturarea cit mai grabnică a lipsurilor, secția de învățămînt regională trebuie să se preocupe în mod organizat de îmbunătățirea muncii de alfabetizare în raionul Tulcea, cu sarcini de plan stabilite în mod precis, cu date exacte de îndeplinire. În același timp, secția de învățămînt raională, cu ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, trebuie să ia măsuri pentru mobilizarea directorilor de școli, a învățătorilor și profesorilor pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a sarcinilor ce le revin pentru lichidarea neștiinței de carte.

P. ARSENE

La școala din Buciumeni

La școala din comuna Buciumeni, raionul Tecuci, clopotul a anunțat începutul recreației.

În cancelarie, aplecat asupra unui catalog, directorul școlii, învățătorul Gheorghe Balica, urmărește cu atenție notele celor din clasa a VII-a. Rezultatele la învățătură ale elevilor care vor termina în vară cursurile școlii elementare nu dezmint nădejtile pe care directorul școlii și-le-a pus în ei.

Templele învățătorilor Balica sînt ninsse de vreme. El își aduce bine aminte cum alături, acum 29 de ani, cînd a început să muncescă ca învățător, cei doi de o seamă cu el, fii de muncitori ai ogarilor, erau sortiți analfabetismului.

Cu toată vîrstă vîrstă, Ghe. Balica a muncit și în trecut, cu toată dragostea, pentru luminarea buciumanenilor. De adevăratele roade ale acestei munci a

putut să se bucure însă numai după ce zorile libertății au răsărit și în țara noastră.

Datorită lui Gh. Balica toți copiii de vîrstă școlară din comună au fost școlarizați, au frecventat cursurile de sîntă la școală, iar la cursurile de alfabetizare sînt cuprinși în acest an ultimii neștiutori de carte.

Îndrămind îndeaproape activitatea cadrelor didactice, directorul școlii se precupea sfaturilor de însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi.

Împlinind munca didactică cu cea obișnuită, directorul școlii din Buciumeni, comunistul Gh. Balica, își închină cea mai mare parte a timpului său creșterii tinerelor vîrstare pe care le are în grijă.

El este mereu părtaş la fătura vieții noi care înflorește în comună, ca și pe întreg cuprînsul țării.

INFORMAȚII

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștință următoarele:

Examenul de promovare, de absolvire și pentru diploma de maturitate la școlile elementare, de 7 ani și medii, precum și la școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc încep în ziua de 30 mai și se sfîrșesc cel mai tîrziu la 7 iunie pentru clasa a IV-a, la 11 iunie pentru clasele V-VI și la 23 iunie pentru clasele VII-X.

— elevii vor da examen la aceeași obiecte ca și în anul școlar trecut.

Pentru elevii claselor a X-a și a XI-a din anul școlar 1953-1954 se precizează următoarele:

a) elevii care au avut note anuale de trecere la toate obiectele, dar n-au reușit la examenul pentru diploma de maturitate, indiferent la ce număr de obiecte, se pot prezenta în sesiunea iunie 1955 pentru a depune examenul pentru diploma de maturitate la toate obiectele prevăzute pentru acest examen.

b) se mai pot prezenta la examenul pentru diploma de maturitate, în sesiunea iunie 1955: — elevii care n-au fost admisi la examenul pentru diploma de maturitate din cauza nivelului scăzut de cunoștințe;

— elevii care au fost admisi la examenul pentru diploma de maturitate deși n-au avut la clasa a X-a (respectiv a XI-a) note anuale de trecere la 1-2 obiecte și care n-au reușit la acest examen sau n-au lichidat examenul rezistent.

Elevii de la punctul b care doresc să se prezinte la examenul pentru diploma de maturitate sînt obligați ca între 20-28 mai să depună examen de clasa a X-a la toate obiectele care nu sînt prevăzute ca examenul pentru diploma de maturitate. Aceste examene vor consta din două scrisuri, probă orală sau ambie probe, după cum s-au încheiat noile pe pătîr în cursul anului școlar trecut. După obținerea notelor de trecere la aceste obiecte, elevii respectivi se vor putea prezenta la examenul pentru diploma de maturitate, odată cu elevii din sesiunea iunie 1955.

Examenul pentru diploma de maturitate se poate da la aceeași școală sau la școala cea mai apropiată de actualul domiciliu al elevilor respectivi, dacă școala la care au urmat este într-o altă localitate.

Informații amănunțite se vor putea primi de la fiecare școală.

Ministerul Învățămîntului și Academia R.P.R. aduc la cunoștință celor interesați că la data de 5 mai 1955 vor avea loc examene de admitere la aspirantura cu frecvență cu durata pînă la 3 ani, pentru următoarele specialități, organizate în cadrul instituțiilor de învățămînt superior și instituțiilor de cercetări științifice prezăntate mai jos:

Universitatea „C. I. Parhon”-București la specialitățile: Geometrie diferențială, Mecanică cantică, Zoologia vertebratelor, Mineralogie, Drept civil, Istoria R.P.R., Bazele marxism-leninismului, Istoria fiziofizică.

Universitatea „Al. I. Cuza Iași”, la specialitățile: Algebră, Calcul diferențial și integral, Zoologia nevertebratelor.

Universitatea „Victor Babeș”-Cluj, la specialitățile: Fiziologia plantelor.

Instituția politehnică-București, la specialitățile: Chimia anorganică, Materiale de construcție, Telecomunicații, Tehnologia construcțiilor de mașini, Procese și aparate în industria chimică, Electronică, Mașini electrice.

Instituția politehnică-Timisoara, la specialitățile: Fizică tehnică, Mașini hidraulice, turbine și pompe, Locomotive cu abur.

Instituția de învățămînt alimentară-București, la specialitățile: Chimie analitică, Tehnologia produselor fermentative, Chimie alimentară.

Instituția de mine-București, la specialitățile: Zăcămintele metalifere, Geologie.

Instituția de căi ferate-București, la specialitățile: Rezistența materialelor, Electro-mecanică feroviară.

Instituția de construcții-București, la specialitățile: Organizarea și planificarea șantierei, Construcții hidroterice.

Instituția de industrie ușoară-Iași, la specialitățile: Studii materialelor fibroase, Tehnologia chimică a materialelor fibroase.

Instituția agronomică-Timisoara, la specialitatea Mecanizarea agriculturii.

Instituția agronomică „N. Bălcescu”-București, la specialitățile: Ameliorații agricole, Anatomie comparată, Patologie chirurgicală.

Instituția de medicină și farmacie-București, la specialitățile: Anatomie, Anatomie patologică.

Instituția de medicină și farmacie-Tg. Mureș, la specialitatea Neurochirurgie.

O nouă manifestare a voinței de pace și colaborare internațională a R. P. R.

— să fie transformată într-un nou focar de război care să periclitaze pacea în Europa și nu numai în Europa.

Poporul român, ca și toate popoarele iubitoare de pace, știe bine că oarecînd vine pentru scindarea Germaniei și pentru promovarea și înlăturarea primejdioasei politici de reinviere a militarismului în Germania occidentală. Puterile occidentale — S.U.A., Anglia și Franța — au înfăptuit dezmembrarea Germaniei și au trecut la politica criminală de refacere a Wehrmachtului și de atragere a Germaniei occidentale în alianțe militare agresive, caudînd prin cele mai variate și mai neșinate mijloace să creeze impresia că această situație ar fi inevitabilă. Oamenii cinstiți din întreaga lume știu însă că prin nimicirea armatei hitleriste s-au creat posibilități reale pentru dezvoltarea în viitor a Germaniei ca stat democratic și pașnic.

Conferința de la Potsdam a stabilit căile de dezvoltare a Germaniei și a arătat necesitatea încheierii tratatului de pace cu Germania. Prin acordul de la Potsdam Uniunea Sovietică, S.U.A., Anglia și Franța se obligau să ia măsuri comune, pentru ca Germania să nu mai amenințe niciodată pe vecinii săi și să nu mai tulbure pacea întregii lumi.

Este timpul să se înțeleagă odată pentru totdeauna că popoarele nu mai pot fi înșelate. Este timpul ca polițienii din occident să-și dea seama că rezolvarea problemei germane nu mai poate fi amînată. Este timpul, mai ales, ca acești polițieni să-și dea bine seama că poporul german, sprijinit de toate popoarele iubitoare de pace, nu este de acord cu orice fel de rezolvare a problemei germane. Poporul german a ales. El arată tot mai limpede, în fața întregii lumi, că este ferm hotărît să meargă pe calea unității țării, pe calea păcii și progresului.

Poporul român sprijină cu toată hotărîrea lupta poporului german pentru unificarea țării pe baze onășice și democratice. Între Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană — cel dintîi stat democratic și iubitor de pace din istoria Germaniei — s-au stabilit legături trainice de colaborare și prietenie. În același timp, guvernul țării noastre și întregul popor român doresc să extîndă și să consolideze relațiile prietenești și de colaborare cu întregul popor german pe baza cunoașterii principiilor suveranității și egalității în drepturi. Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne cu privire la încetarea stării de război între R.P.R. și Germania constituie o puternică dovadă a hotărîrii poporului nostru de a sprijini lupta dreptă a poporului german pentru crearea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace. Poporul nostru și guvernul R.P.R. sprijină noile propuneri ale guvernului sovietic în vederea rezolvării problemei germane, propuneri cuprinse în Declarația din 15 ianuarie 1955 a guvernului Uniunii Sovietice. Tinerii unor alegeri li sînt generale pe întreaga Germanie — așa cum se arată în Declarația guvernului sovietic — ar însemna un pas însemnat pe calea restabilirii unității Germaniei și ar crea premisele necesare pentru încheierea tratatului de pace cu Germania.

Poporul român — alături de popoarele din țările lagarului democratic — nu poate să nu țină însă seama de situația care s-ar crea prin ratificarea acordurilor de la Paris. Republica Populară Romînă, împreună cu toate statele participante la Conferința de la Moscova, este gata să ia toate măsurile necesare în Declarația de la Moscova în vederea asigurării securității și apărării păcii în Europa.

Sîncer iubitor de pace, poporul nostru va sta în permanentă ferm pe postul său de luptă și va face față cu cinste sarcinilor de răzundere care li revin în marea luptă pentru apărarea păcii.

Dacă astăzi problema germană este încă ne rezolvată, această situație se datorește polițienilor agresivi din S.U.A., Anglia și Franța, care au urmărit pas cu pas nu unificarea pașnică a Germaniei, ci eliminarea dezmembrării ei în scopul transformării Germaniei occidentale într-un nou focar de război în Europa. Străduințele polițienilor din occident pentru crearea „Comunității defensive europene” care, după cum se știe, s-au terminat cu un eșec rușinos, și mai ales eforturile disperate pe care le-au depus și continuă să le depună pentru ratificarea acordurilor de la Paris — care conștinesc remilitarizarea Germaniei occidentale — au arătat în mod clar mai clar lumii întregi și poporului german cine are interesul să împiedice rezolvarea pașnică a problemei germane și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Este timpul să se înțeleagă odată pentru totdeauna că popoarele nu mai pot fi înșelate. Este timpul ca polițienii din occident să-și dea seama că rezolvarea problemei germane nu mai poate fi amînată. Este timpul, mai ales, ca acești polițieni să-și dea bine seama că poporul german, sprijinit de toate popoarele iubitoare de pace, nu este de acord cu orice fel de rezolvare a problemei germane. Poporul german a ales. El arată tot mai limpede, în fața întregii lumi, că este ferm hotărît să meargă pe calea unității țării, pe calea păcii și progresului.

Poporul român sprijină cu toată hotărîrea lupta poporului german pentru unificarea țării pe baze onășice și democratice. Între Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană — cel dintîi stat democratic și iubitor de pace din istoria Germaniei — s-au stabilit legături trainice de colaborare și prietenie. În același timp, guvernul țării noastre și întregul popor român doresc să extîndă și să consolideze relațiile prietenești și de colaborare cu întregul popor german pe baza cunoașterii principiilor suveranității și egalității în drepturi. Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne cu privire la încetarea stării de război între R.P.R. și Germania constituie o puternică dovadă a hotărîrii poporului nostru de a sprijini lupta dreptă a poporului german pentru crearea unei Germanii unite, democratice și iub